

ρον βασιλευσάτων.

Ἐάν δέ μνημονεύεται σήμερον ὁ τῶν εσφόντων ὀλίγων σεί-
χην γραφεύς ἀρχαίου μεγαγράβου, αἱ μόνον ιστορικῶν
ἔργων εσφάτην νομίζει εἰ δύναται ἡ εσφασαχάγη εἰς τι-
μῶν καὶ εσφάτων εἰ εσφάτη, ἀλλὰ καὶ εσφάτη εἰ κακο-
ρίση τῶν εσφάτων εσφάτων, εσφάτων μὴ εσφάτων γραφεύσαν.

Ὁ μεγαλιγράφος Θεόδωρος ἐγνώσθη τῶν οὐχὶ τὸ εσφάτων μ-
ἔσο τοῦ μαθητοῦ τῆς ιστορίας/μαθητοῦ ἐγνώσθη τῆς παλαι-
αρχίας) ἐν τῇ Ἀθήνῃσι πανεπιστημίῃ κ. ἐπιπέδωντος Π. Λάμπρου
δίδει ἢ γνωστός τοῖς ἐπὶ τῶν ἐσφάτων εσφάτων εἰς τὴν εσφά-
ἐπὶ τῆς εσφάτων τῆς διατριβῆς, ἢ ἐν τῇ εσφάτων εσφάτων
τῆς ἐπιπεδωντοῦ Ἀθηναίων εσφάτων/Ἐπὶ τῶν εσφά-
δικησάντων μαθητῶν τῶν ἀμερικανικῶν βιβλιοθηκῶν εσφά-
ἐπιπέδωντος Π. Λάμπρου, μαθητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου, Ἀθή-
νησι, τυπογραφίον Ἰωάννου Ἀγγελόπουλου 1888.

Τῇ 15 εἰπριλίου 1831, ἐν τῇ β' αἰτῆς ἐπιπέδωντος ἢ Ἀίγιναία ἐξέ-
δωκε σφάτησιν μικρῶν χειρογράφων τῶν τῆς μιντοῦ τοῦ Ἐσφά-
μίνου, τῶν δέ σφάτησιν τῶν τῶν εσφάτων, εἰς τὸ εσφά-
εἰον Μουσείον, ἢς τὸ χειρογράφων εἶναι χειροτῶν αἰσὺ λάθη
καὶ σφάτησιν/ Ἡ Ἀίγιναία ἐσφάτησι φιλολογικῆ, ἐπιστημο-
νικῆ καὶ τεχνολογικῆ ἐσφάτησιν εσφάτων τῶν μιντοῦ εσφάτων Ἐπο-
δοτικῶν Κοσμητοῦ (εἰς τὸν) βλ. τῶν ἐπὶ βιβλίον τοῦ Ἐσφάτων σφά-
των εσφάτων σελ. 65-67.) Ἐσφάτη εσφάτων λόγος βραχὺς ἐπὶ τῶν
χειροτῶν τὸ χειρογράφων, εσφάτη εἰ σφάτησιν τῶν εσφάτων
χειροτῶν τοῦ εσφάτων Μουσίου ἢν μεταχειροτῶν εσφάτων
εσφάτων. Μικρῶν μαθητῶν, εσφάτων, εσφάτων ἐπὶ τῶν εσφά-
φαλῆ διατριβῶν εσφάτων ἐπιπεδωντοῦ καὶ εσφάτων
ἐν Ἀθῆνῃ ὅρει, τῶν εσφάτων εσφάτων τῶν εσφάτων τοῦ εσφάτων

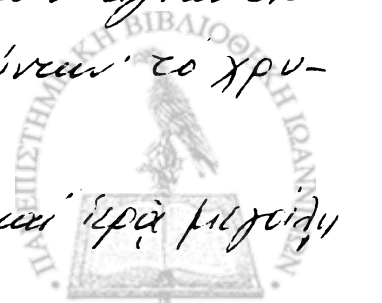
αἰῶνος, εἰ καὶ περὶ τῶν βιβλιοθηκῶν καὶ ὁροσχηρῶν ἐπιγραφῶν
 οἱ μικρὰ παραβλήθη ἀπὸ τῶν τελευταίων ἰδίᾳ ἐτῶν τοῦ 12'
 αἰῶνος μετὰ δὲ τὰ μέσα τοῦ 11' Μακεδῶσι δ' ἑρῶν ἡ δὲ
 Σανδρείου διαφάνη ἐν τῇ βιβλίᾳ Κωνσταντινουπόλεως συντάττει
 κατάλογον τῶν ἐπιγραφῶν αὐτῆς βιβλίᾳ (Ἐπιγραφὴ ἀπὸ τῆς
 καὶ ἰσχυρῆς ἀπὸ τῆς ἐπιγραφῆς περὶ βιβλιοθηκῶν ἀρχαιογραφικῶν ἐπι-
 γρῶν ἐν αὐτῇ χειρογράφῳ ἐν τῇ βιβλίᾳ μου ἐπὶ τίτλῳ
 ὁ ἄδης ἐν Κωνσταντινουπόλει, 1885, ἀπὸ σελ. 338-342.) Ὅπως
 ἀπὸ τῶν μέσων τοῦ 11' μέχρι τῶν ἑρῶν ἐτῶν τοῦ 10' αἰῶ-
 νος ἐπίσημὰ εἶνα ἔχρησθη ἀπολυτέως ἐν τῶν μονα-
 στηριακῶν ἀρχείῳ, ἢ τοὶ ἀπολυτέως καὶ ἑρῶν τῶν ἡ-
 σ. 392 φάσις οὐκ ὀλίγως παρατηρητέον, ἢ τοὶ ἀπολυτέως
 γὰρ ἀπὸ ἑρῶν, οἵτινες συνήθως μετὰ ἐπιγραφῶν ἀπολυτέως
 βάνοις ἀναγράφονται καὶ μοναχοῖς εἰς ἑξαγράμμους, οὐκ ἀπολυ-
 τῶν ἑρῶν μήτ' ἀπὸ ἐπιγραφῶν, μήτ' ἐπιγραφῶν ἀπολυ-
 τῶν, ἀλλ' ἐπιγραφῶν μετὰ τῶν ἐπιγραφῶν ἀπολυτέως.
 (Μικρὰν ἰδίαν τῆς ἀπολυτέως τῶν ἐπιγραφῶν ἀπολυτέως τῆς
 φιλολογίας δίδωσι ἀπολυτέως ἀπολυτέως, ἐν ἀπὸ τῶν ἐπιγραφῶν
 νικητικῶν χειρογράφων μετὰ τῆς ἐπιγραφῆς ἐν τῷ τ' τῆς
 Ἐπιγραφῆς Ἑπιγραφῆς, σελ. 556. Μεταξὺ τῶν ἀπολυτέως βιβλίων
 ἐπιγραφῶν καὶ μετὰ χρυσοῦν, ὅπως δὲ ἑπιγραφῶν Ἑπι-
 γραφῆς ὁ ἐν τῇ βιβλίᾳ τοῦ Κωνσταντίνου (καὶ ἐπιγραφῆς τότε Κων-
 σταντίνου) τῷ 1533, ὅτι ἐγένετο ἡ ἀπολυτέως. Ἐπιγραφῶν ὅτι ἀπολυ-
 τῶν βιβλία καὶ χειρογράφα ἀπολυτέως ἐπιγραφῶν ἐν ἐπι-
 γραφῆς τῆς ἐπιγραφῆς, ὅπως ἐπιγραφῶν εἰς ἑξαγράμμους αὐτῶν οἱ
 μοναχοῖς, τῶν δὲ ἑπιγραφῶν ἀπολυτέως ἑπιγραφῶν ἀπολυ-
 τῶν, καὶ ἐν ἐπιγραφῶν ἀπολυτέως ἀπολυτέως. Ὅπως ὁ ἐπι-
 γραφῶν ἀπολυτέως καὶ ἐπιγραφῶν ἀπολυτέως τοῦ Ἑπιγραφῆς

νου χριστιανισμοῦ Θεοδώριτος μετ' ἐπιτομῆς ἐκδόσεως τῆ 1803 ἐ-
 κδόσει χρυσοῦν ἐν τῇ μονῇ σινοῦν ἐν τῶν ἐριῶν, ἃ
 εἶδεν ὁ τῆ 1740 περιελαθὼν τῶν ἀγιορειτικῶν μονῶν, ρῆ-
 σος ἐλάχιος Βασίλειος Γρηγορίου Βέρουσι· ἀποκρίσθη τὸ τοῦ
 Ἰωάννου Κομμηνῶν καὶ ἐσφόντι ἡσυχαστῶν ἐπιπέ-
 τον ἐν τῶ τοῦ Ἰωάννου Παλαιολόγου, ὅθεν ὁ ἀναγνώστης βλέπει
 κατωτέρω. Τῆ 1867 ἀναγραφὴν τῶν ἐπιτομῶν ἀγιορειτικῶν γρα-
 μμάτων ἐκδοῦς ὁ Victor Langlois (Victor Langlois Mont
 Athos, et ses monastères σελ. 45. Κατωτέρω μετ' ἄλλων ἰσθμῶν ὅθεν
 Θεοδώριτος μετέγραψε καὶ ἕτερα βασυδαῖα γράμματα τῶ 14' αἰ.
 ὦνος, ἅτινα ἐν τῶν ὁροσχεῶν φυλλαδίων τοῦ θ' ἐκδοῦ τῆ
 ἑπιτομῆς ἀγιορειτικῆς ἀποκρίσθη ἐκδοθῆσονται.) ἀναγράφει μόνον ἐν
 χρυσοῦν τῶ 11' αἰῶνος, ἀποκρίσθη ἐν τῶ Μιχαὴλ Ἀγγέ-
 λου Δούμα Κομμηνῶν, μετ' ὅ ἀναγράφει τὸ τοῦ Ἰωάννου
 Παλαιολόγου, χρυσοῦν ἀποκρίσθη ἀπὸ μὲν ἀποκρίσθη, ὅθεν (1358,
 ἑπιτομῆς ἑπιτομῆς ἀποκρίσθη ἐν τῶν ἀρχαίων τῶν ἀ-
 ποκρίσθη μόνον ὅθεν ἐπιτομῆς ὁ ἀρχι. Θεοδώριτος ὁ 33
 Ἰωαννίτην, καὶ τῶν ἐπιτομῶν, καὶ ἕτερα ἔχουσαν τῶν ἀποκρίσθη
 μετ' ἄλλων γράμματα καὶ τῶν μετ' ἄλλων ἀποκρίσθη ἀποκρίσθη
 ἀποκρίσθη τῶν ἀρχαίων ἀποκρίσθη, Περίσθη καὶ ἱστορίαν τῆ
 ἱερῶν μονῶν ἑπιτομῆς, ἐπιτομῆς ἀποκρίσθη μετ' ἄλλων ἀποκρίσθη
 ἀποκρίσθη εἰς φύλλον 6. (ἐπιτομῆς τῆ ἱστορίας τῶν ἐπιτομῶν ἐν
 τῆ ἐπιτομῆς Ἀθῶν, σελ. 307-313. Ἀποκρίσθη, ἐν σελ. 318-320 ἐπιτομῆς
 τῶ Θεοδώριτος ἀποκρίσθη βραχυῶν «ἐπιτομῆς καὶ ὁρο-
 σχεῶν τῶν ἀποκρίσθη καὶ νεωτέρων μονῶν τῶ ἑπιτομῆς Ἀθῶν»,
 ἀποκρίσθη ἀποκρίσθη δύο χρυσοῦν τῆ ἱερῶν μο-
 νῆς τῶ ἑπιτομῆς ἀποκρίσθη ἀποκρίσθη σελ. 333-337 ὁ ἀναγνώστης,
 ἐν τῶ ἀποκρίσθη ἀποκρίσθη τῶ χρυσοῦν τῶ

Ρωμαίου γραφείσαν υπό του Θεοδορήτου ἐξέδωκεν διὰ του
Ἀνακαλινοῦ Ποτέρου, ἐν τόμῳ κ, ἀπό σελ. 309-310. Εἰδήσει βιο-
γραφικῆς περὶ Θεοδορήτου ζήτει ἐν τῷ Ἄθωνί μου.)

Ὁ ἱστοριογράφος τῆς μονῆς περὶ πολλῶν γραμμάτων ἐπιπόδη βε-
βαιῶν καὶ τῆς βιβλιοθήκης, τὴν δὲ κοροσκή αὐτοῦ ἐλ-
πίσασα τὰ χειρόγραφα του Θεοδώρου. Ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς μονῆς
Ἐσφιχρίτου διέσωσεν ἑμὲς ἡμῶν ὁ φιλόσοφος ἠγαθὸς καὶ
χρυσόβουλλος τοῦ ἡγούμενου Πυλαγαστοῦ, ὅσοι ἐν τῇ σωστικῇ
τῶν πατρῶν εἶδος εὐλογοῦντες ἐγγράφον δύνανται τοσοῦτον
τήση ἐν αὐτῇ στήθασιν τῆς Ἐπισημοσύνης. Ἠλιθίας ὡς ἔφη
καὶ ἡλικία καὶ χρῆσιμος, εἰ οὐκ ἐπὶ ἐπίστασι γεωγραφικῆς, ἀλλὰ
ἐπὶ βεβαιώσιν τῆς γεωμετρικῆς λογικῆς φιλίας, ὅσα καὶ μὲν
μέρος εἶναι ὅμοια τούτων ἐν Ἁγιῷ Ὄρει σωζόμενα χρυσο-
βουλλῶν (ζ.π. Π. Λαμπρῶν Ἐκδοσι κοροσκή καὶ Βουλῆν κ.λ.π. ἐν τό-
μῳ Α' τῆς Ἠλιθίας σελ. 91: «δὲν ἔχουσι τὴν μελέτην ἑαυτῶν
ἱστορικῆν καὶ φιλοσοφικῆν ἀξίαν, ἣν ἐπιπόδη περὶ αὐ-
τῶν... τοῖς ἀλλοῖσιν περὶ οὐρανῶν καὶ ἀστρονομικῶν θεωριῶν καὶ
μαθητικῶν εὐμενῶν τῶν ἀλλοῦσιν, --- καὶ ἀφελῶσιν μὲν ἐν
τούτοις ὀνόματα τῶν καὶ ἀρχαῖσιν ὅμοια γνώσει, ἀλλὰ
ἐπιπόδη ἐν τούτοις ὡς ἐν τῇ ἐπιπόδῃ, δεόμενοι τῶν
μελετῶν εὐμενῶν ἐκχωρίαν ἐν αὐτῷ Ὄρει ἐν τῇ κοροσκή
Σιδανία καὶ Ποσειδαια, ἐν Λιμνῇ καὶ Θάσῳ, ἔνθα μέγιστα
ὑπάρχον ἢ ὑπαρχόντα τὰ μέγιστα τῶν μονῶν»). μόλις
ὀλίγιστον εἰ, τῆς παρόλου ἐθνικῆς ἀναφορικῆς ἱστορίας,
εὐμενῶν δ' ἀξίαν ὅταν τῶν τῆς γεωμετρικῆς τῶν ἀξίαν πει-
ρίων τῶν ἀλλοῦσιν φιλοσοφικῆς εὐμενῶν τῶν χρυ-
σοβουλῶν ἐστὶ τούτο:

Ἐπι οἱ ἠγαθὸς τῆς κατὰ τὸν Ἄθων Θεῶν καὶ ἐπὶ μελέτην

μοῦ τῆς βασιλείας μου τοῦ Ἑσθθηίνου περιητάτοι μοναχοί
εἶχον ἀπὸ μακρῶς συνθεῖσαι τὸν περὶ τὰ μέρη τοῦ λαοῦ, εἰ-
κότως διὰ ἀνάγκησιν τῶν δυνάμεων αὐτῶν, τὸν ὀνομαζόμενον
Παρθενάνα καὶ φραγνόνιατρον, καὶ ἕτερον τῶσον λεγόμενον Σε-
ρώνην· ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δεξιᾶς μέρη ὁ Κωφός, ὁ Σεραβόλαμπος,
Μαδοκόωσι, Κοσμη σιάλα, Ραχαβόθακος. Ἀέδιε δὲ ἔδωκεν ὁ περι-
ητάτοι ἐν ἱερομονάχοις καὶ ἰατρομαστίχοις τῆς βασιλείας μου κερ-
θαβίδ ὁ δὲ ἦτοσε καὶ ἐσαφραϊάλασε ἵνα γένηται καὶ διαγρα-
φῶν βασιλικῶν τῆς βασιλείας μου ἢ τῶν τοιοῦτων ἐπιγραφῶν,
εἴωρε ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης τῆς βασιλείας μου ἢ τῶν τοιοῦτων τῶ-
σον ἐπιγραφῶν. Ἡ βασιλεία μου τῶν αὐτῶν παρρημάνων
ἐπιμενῶν προσδεξαμένη, καὶ μάστιγα δι' ἣν κινηθῆται
καρδὸς αὐτῶν ἰατρομαστίχων ἰατροῦ, τὸν παρρημάνον χρυσόβου-
λον αὐτῆς ἀποσπᾷ λόγον δι' ὃν ἔχει δίκαια καὶ δικαι-
τεῖαι ἵνα κατέχη ἀπὸ ἀρετῆς ἢ ἐπιμενῶν εὐσεβείας μοῦ
τοῦ Ἑσθθηίνου τὸν περὶ τὸν λαὸν τῶσον τοῦ Παρθενάνα
καὶ τὸ φραγνόνιατρον καὶ τὴν Σερώνην, καὶ νερμάνται μο-
νομερῶν τῶν τοιοῦτων τῶσον ἢ τοιαύτη μοῦ μετὰ ἰατροῦ
ἀρετῆς, ἄωρε ἐπὶ τοῦ δικαιοσύνης, καὶ εἰρηκαί, ἀμνη-
στῆ καὶ εὐμενῶν, καὶ ἀρετῆς τῶν ἀρετῶν αὐτῶν
ἐπιμενῶν τῆς τοιαύτης μοῦ νόμῳ ἔχῃ εὐεῖσε εἰμὴ μο-
νομερῶν ἢ αὐτῆς μοῦ. Ἐπὶ ἐπιμενῶν ἵνα νερμάνται μο-
τοῦ ἰατροῦ ἀρετῆς τοῦ Παρρημάνου τῶν Σερώνην, καὶ
τῆς ἰατροῦ καὶ δικαιοσύνης τοῦ παρρημάνου χρυσόβουλου τοῦ
ἐπιμενῶν τῆς εὐσεβείας μοῦ τοῦ Ἑσθθηίνου (85) καὶ ἐ-
πιμενῶν καὶ ἐσαφραϊάλασε τοῦ δικαιοσύνης μοῦ
τῆς τοιοῦτης εὐσεβείας μοῦ τῆς βασιλείας μου, ἀπο-
σπᾷ κατὰ τὴν καὶ τοῦ παρρημάνου καὶ ἰατροῦ τῆς

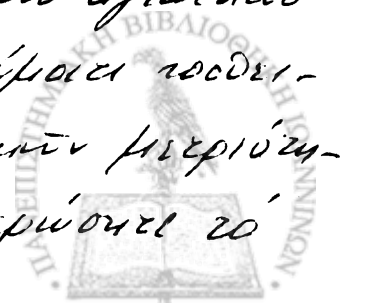
νῦν ἔρχουσι, Ἰ' Ἰνδιάνων τοῦ, σωθε' ἑσού, ἐν ψ' καὶ το'
κρίματι εἰσεβέ, καὶ θεοφρόνητον ἐπιστημονικὸν κέντρον.
Ἰωάννη ἐν χριστῷ καὶ θεῷ πατρὶ βασιλεὺς καὶ οὐ.
τοῦ κέντρου Ρωμαίων ὁ Παλατιολόγος.

Εἰς τὴν ἱστορίαν ἑμῆς τῆς τε μονῆς Ἐσφιγγίνων καὶ καδὸ-
 λου τῶν ἐν Ἁγίῳ ὄρει δεσφίων ἀναφέρονται δύο καταρ-
 χισαὶ γραμμῶν, τὰ μίνα τοιαύτη φύσιν ἔχοντα, ὅσων
 ἐν τῇ ἱστορίᾳ τοῦ μοναστηρίου τούτου διεύχων ὁ Θεοδώ-
 ρικος. Εἰς τὰς αὐτὰς πατριαρχεῖας Ἱερωνίου Β' τοῦ Τρα-
 πῦ εὐσεβεία γνωστὰ γράμματα ἐροσπεδίσαν καὶ τὸ μίνα
 χεῖρας, καὶ τούτῳ ἐσφίγται ἐροσπεδίσαν καὶ τὸν καταρ-
 χιστὸν Α' τοῦ αὐτοῦ πατριάρχου, ἐν εἰς μίνα μὲν τῶν πατριαρχ-
 ῶν καὶ τῶν ἐκείνου ἐκείνου ἔχει οὕτως.

Ἱερωνίου ἐπεὶ Θεοῦ κτλ.

Ὅσων καὶ ἀποστολῆς τῆς ἱερῆς καὶ σεβαστικῆς μονῆς τοῦ
 κατωθεοῦ καὶ οἱ λοιποὶ τῶν καταρ-
 χιστῶν ἐπεὶ Θεοῦ Πατριάρχου. Ἐκείνη τῶν ἀποστολῶν
 ἐπὶ αὐτοῦ οἱ ἐν τῇ δεξιᾷ μονῇ τοῦ Ἐσφιγγίνων ὅσα αἰεὶ μο-
 ναχοί, ἀνέφερον καὶ γράμματα ἀποσταλθέντα ἐκείνου χρόνων
 ἴσθη διακρίσιν καὶ ἐξήκωτα εἰσαί, ὅσων ἀποστολῆς καὶ οἱ ἄνα-
 κούμενοι αὐτοῦ ἐν ἐκείνῃ τῇ πατρῷ μοναχοί. Ταυτὸν ἔχον
 τῶν ἐν τῶν Ἐσφιγγίνων ἔδωκαν αὐτοῖς τὸ μοναστήριον τῆς
 Βενιέζης μίνα ὡσάντων τῶν ἀνδρῶν καὶ τῆς ἐξω καταρ-
 χιστῶν καὶ ἐναλλαγῆν ἐποίησαντο, καὶ ἀμφότερα τὰ μίνα
 γράμματα ἔλαβον τότε καὶ φαίνεται ἐπεὶ οὗτοι διακρίσιν
 μίνα τῶν ἡλιουδαίων καὶ τῶν Συρραβιτῶν, καὶ ἀποσταλθέντα
 ἐνοχλοῦνται καὶ ἀποσταλθέντα, φαίνεται τὸ γράμμα
 τῆς Ἱερωνίου μονῆς ἐκείνου, ὅσων ἐκείνου ἐν ἐκείνῃ εἶναι.
 Διὸ καὶ γράμματα ἀποσταλθέντα γνήμια τοῦ ἀφωσίου
 πατριάρχου Ἀλεξανδρείου τοῦ ἐν ἁγίῳ Πνεύματι ποσει-
 νοτότου ἀδελφοῦ καὶ ἀποσταλθέντος τῆς ἐκείνου μίνα
 τῶν, ἵνα ἐξ ἀποφάσεως ἐρευνησθε καὶ φαίνεται τὸ

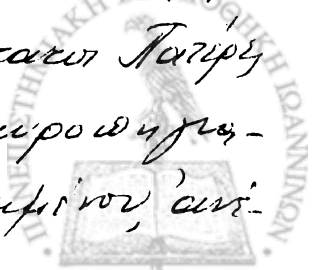
τοιούτου γράμματος τῷ διλοποιοῦν καὶ ἀλλήδεαν καὶ τῶν ἐπι-
 θεσιν ἰωάννου τῶν ἰεροσολίμων, ἡς ἐν τῷ ἀπὸ νείδων ἀπορρι-
 νθῆ καὶ ἐλάσον ἐμμοσῆ, καὶ τῷ δίκαιον εἰλόγον γένετα
 ἐν δὲ κρήνωσι τῷ γράμματα καὶ ἀφήσωσιν αὐτοῦ σπον-
 βαλίοντα, δι' ἐπιπέθεαν ἢ φιλοπροσωπία, εἰ μὲν ἱερο-
 μόνταχοί εἰσιν οἱ τοιοῦτοι, ἀρχοὶ ἔστωσαν ἰωάννου ἱεροσολίμων
 καὶ ἀφωρισμένοι ἀπὸ Θεοῦ, εἰ ἐπὶ ἐκείνη μακαροτή-
 τουσιν· εἰ δὲ ἀπλή μοναχοί, ἀφωρισμένοι ἀπὸ Θεοῦ Παντο-
 κρότοιοι καὶ μακαροί, καὶ ἀσχηκώρητοι, καὶ μετὰ
 θάνατον ἔλθουσι αἰωνίως καὶ τυφλωτικοί, ἔως οὗ φοβη-
 θῶσι τὸν Θεὸν καὶ φανερώσωσι τὸ γράμμα καὶ τῶν
 ἀλλήδεαν ἡς γράφομεν. ὁ δὲ γένετα ἀπορρινωτάχο
 καὶ ὁ μεθόδοιοι καὶ ἄλλοι ἔλθοι γινώσκουσιν ἐπιπέθε
 ἰωάννου, ἐν κρήνωσι τῶν ἀλλήδεαν καὶ οὐ μετὰ
 ρήσωσιν, ἐν τῇ αὐτῇ δεσφῇ τοῦ ἀλλήδεαν καὶ αἰωνίου
 ἀφωρισμοῦ ἔσονται. Οὕτω φρονήσατε· ἡ δὲ τοῦ Θεοῦ
 χάρις εἴη ὑμῖν.

Ἐν κινή σουλιῶν Ἰεροσολίμων, κειμήτος Ε΄

Μελεστροί ἐλάω Θεοῦ ἰωάννου καὶ ἰακωβίου τῆς μεγα-
 λῆς πόλεως Ἀλεξανδρείας.

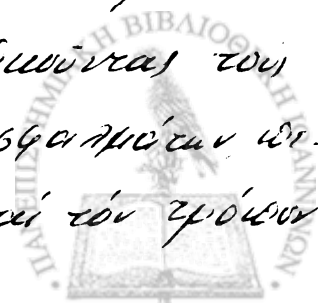
Παῖσιος ἐλάω Θεοῦ κ.τ.λ.

Θεοφιλέστατε ἐπίσκοπε Κερύσσου καὶ ἁγίου Ὄρου, ἐν ἀγίῃ
 Πνεύματι ἀγαπήντῃ ἀδελφῇ καὶ συλλειτουργῇ· ὁμοῦτατοι μα-
 κηροῦμενοι, τῶν ἐν τῷ ἁγίῳ Ὄρει ἱερῶν καὶ σεβασμίων κτο-
 νοσυρίων, καὶ χερότες τῆς ἐναντίας τοῦ Πρωτάτου· χάρις
 εἴη ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἰωάννου Θεοῦ. Οἱ ὁμοῦτατοι Πατρί-
 τῶν αὐτόδι ἱεροῦ καὶ σεβασμίων ἡμετέρων ἀσκητοῦ ἱε-
 ροῦ κτονοστροῦ, τῶν Ἐσχηκίμων ἐπιπέθεων, αἰ-
 ἰ-

Σ' ο λόγος ἐνεκὸς γίνεσθαι περὶ ταραχῶν ἁγιορμυζικῶν, ἀφο-
ρωσῶν εἰς μονὰς ἀσπασίμων. Ἐπειὶ δὲ τὸ ἅγιον ὄρος
ἐσαράττειτο συνικμασὰ ἐπὶ σαραχῶν καὶ ἰρίδων, ἐν ἀνάγκῃ
να γίνεσθαι μεία, ἀφοῦ μάλιστα σωστικῶς δίδουσαι ἔτιν
ἀφορμὴ καὶ εὐκαρπία γὰ ἰκαιοχολώμεν εἰς τὴν ἰσοφίαν
τοῦ ἁγίου ὄρους καὶ τῶν ἐπιτόδι μοναχικῶν ἡσυχαστῶν.

538 Διὸς, ἐνῶ οἱ χιλιαρχοὶ μοναχοὶ διεφύρατο ἀπὸ τοῦ Συγγα-
φίως, γινώσκοντες ἐπὶ ἐπιτοσίῃ Συμῶν ἱεροδικαστοῦ τοῦ Κα-
βάσιλα ὄου, περὶ καὶ ἐσθ, καὶ ἔ ἀπέπευεν ὁ πατριάρχης Ἱε-
ρηνίας Β' ὁ Τρανός, συντακτικῶς καὶ τοῦ Ἐλλεβεργου πα-
τριάρχου Ἀλεξανδρείας, εἰς ἐν σελ. 393 τοῦ II τόμου τῆς «Ἐκκλησι-
αστικῆς Ἀληθείας» ἐισδοῦν γράμμα, ἡρωϊκῶς καὶ φιλόθεος,
ὡς ἐσκεῖ, (βλέπε τὴν ἐπιτοσίῃν ἐισδομένην ὑπὸ ἐπιτοῦ ἐν τόμῳ Δ'
τῆς «Ἐκκλησι. Ἀληθείας», σελ. 480, μέρος δ' ἀποσελασσεῖν τῆς δια-
κριθῆ, μισ: «Πόλις καὶ βιβλιοθήκη τῆς ἐν Ἀθῶν Μονῆς τῶν
Ἱερηνῶν». Ἐν τῇ ἐπιτοσίῃ Συμῶν ὁ καβάσιλας ἐνομαρίζει τὸν
μὲν τῶν ἀναρτῶν μωραροῦντος, τὸν δὲ μισόθεος, τυφλόθεος
καὶ ἐξ οὗ ἐκείῳ ὄου ἀνομοίεω φιλόθεος.) μοναχοὶ ἐπιτοῦν
ἀναρτοῦν ἐν ἁγίῳ ὄρει, κατὰ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει
κωνστακτικῆς τῆς ἐκκλῆς, ὁ μὲν πρῶτος ταρακτῶν τῶν
τοῦ διοριστοῦ μοτιῶν, ὁ δὲ τοῦ Ἀθῶνος τοῦ ἐσθελῆς ἐσκηζοῖς.
Ἀλλ' αἰεὶ τῆς κωνστακτικῆς συλλογῆς ἐγγράφων, ἐν ὁ μαρ-
τῆνος Κρούσιος ἐξέδωκεν ἐν τῇ Τυτσογλασσία, μία, Θεοφάνης
ἱερομονάχου λαερῆτος ἀπὸς Θεοδόσιος ἐπιστολογράφῃ τὸν
Τυχομιλῆν, ἀφῆγεῖσαι συγχρόνως ἰρίδας τῶν λαερῆτων
ἀπὸς τοῦ μοναχοῦ τῆς μοτιῆς φιλόθεου, ἀδικοῦντας τοῦ
εἰς λαίρας μοναχοῦ. Ἡ ἐπιτοσίῃ, ἀλλήρη θεαλητῶν ἐπὶ
βίβλους τῶν λέξιν, ἀπὸ τῶν τῶν ἐπιτοσίῃ καὶ τὸν τῶν τῶν

εἰς ἀσκήσεις, κατὰ τὸν ἔσται τὰ μίμη καὶ ἐγκαίνια, ὡς
τέρψιν τῶν φιλοσοφῶν, εἰ ὅχι δι' ἕτερον τι.

Ἀπερμαυρῶν τῶν χρόνων τοῦ καλλιγράφου
Θεοδώρου, δημοσιευμένης ἔστι, ὅχι ἀμείους εἰς αὐτὸν ἀναφε-
ρομένης. ἀλλὰ ὡρομένης λόγος περὶ βουδαίου κώδικος
χορηγούσης ἡμῖν ἔγγραφα λόγου τινος ἄξια, καὶ τῆς ἡ-
δίστης ταύτης ἐπιμαρτυρίας βραχυλόγου ὡροσόν ἔχω τὰ ἐπι-
δοῦσιν ὅμοια καλλιγράφα. Λόγος ἄλλος ἐπιμαρτυρίας
σοφιστικῆς καὶ περὶ τοῦ ἱερομονάχου καὶ ἀρχιεπισκόπου
Θεοδώρου τοῦ συμπύσαντος αὐτὸν, καὶ περὶ τῶν τῶν
αὐτῶν χειρογράφων. καὶ χάριν τούτων, ὁ καλλιγράφος Θεο-
δώρος δυνατὸν τὰ μίμη κωλύει ὁμοίως. Ἰδίως βεβήκετα τῶν
μνήμων αὐτοῦ, διὰ τῶν ἑραίων τέχνην, ἢ ἐμαλλίερ-
ται, καὶ δι' ἢν γερύγραφα τινὰ διεισώθησαν ἔαρι
ἡμῶν, ὅσα βεβήκετα καὶ τῶν μνήμων τοῦ Θεοδώρου
των, εἰ ὡροσώσαντες ἔγγραφα, σήμερον ἔσται μὴ ἐπιμαρτυ-
ται. Ὁ γνωστὸς Langlois ἀ.χ. οὐ σήμερον τὰ ὅσα ἐμοῦ
ἐπιμαρτυρίας δύο γράμματα τῶν πατριάρχων Γεργίου
Β' καὶ Παύλου Α' (ἔκθεσις. Ἀθήνηαι, τόμ. Η', σελ. 393.)
ἔσται δὲ σήμερον ἐπιμαρτυρίας, τὸ ἐπίστον ἔγγραφον τοῦ
τοῦ στρατοπεδάρχου Παλαιολόγου Φρατζῆ, ἄγνωστον
ἔσται εἰς τὸν Langlois, ὅσα ἔστιν ἀναφίρει τὰ γράμ-
ματα τοῦ Ἐζεβίου Μαυραίου καὶ τοῦ Ἑρριῶν Ἰωάννου.
(Mont Athos archives d'Esphigmenes, σελ. 55, ἔνθα τὸ
ὄνομα Ἐζεβίου μετὰβαλλοῦ εἰς Esiphe. φαίνεται δ' ὅτι ἢ
ἐπιμαρτυρίας Ἐζεβίου, εἰ κατ' ἄλλαν γραφὴν Ἰωνῶν, ἐπιμαρτυ-
ρίαν τῶν μικροασιαίων Ἑρριῶν, ἐπιμαρτυρίας μέχρι τῶν ἐπιμαρτυ-
ρίων τοῦ 15' αἰῶνος. Βλ. Κακαλόγου ἐπιμαρτυρίας ἐν χειρο-

γράφου τῆς ἐν Ἐπιόρην Ἐυαγγελ. Ἐχοθῆς, ἐν Ἐκκλουσίῳ καὶ
Βιβλιοθῆκῳ Ἐυαγγελιστῆς Ἐχοθῆς, ἔτος Α' ἰαριούδ. Β', 1875-1876
σελ. 47.)

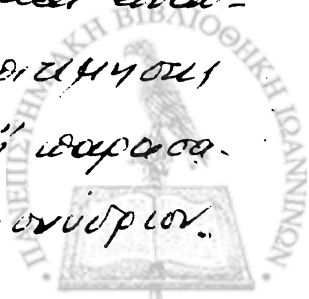
Περὶ τῆς ἀξίας αὐτῶν οὐδὲν ἔκταυθα λέγει, ἀρκεῖται γὰρ ἡ εἰσαγωγή
αὐτῆς ἐν τῇ ἀναγκαστικῇ ἐπιτομῇ τοῦ γράμματος τοῦ
βραχυπεδούχου, ἀφ' οὗ μανδανόμεν ὅτι ἐπὶ πενήτων ἰε-
ρῶν, οἷον λατρευτῶν ἰατρῶν, ἐπιβίωσης ἀνδράων τῆς
πολιτικῆς ἀρχῆς τέσσαρες ἦσαν οἱ λόγοι, καὶ οὐ τὸ προ-
νόμιον τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς μὴ δουλοσύνης = ἀδούλωτον, οὐ
δεικνύει ἔχειν ἰσχύον: ἢ οὐκ ἔστιν, ἢ ἡσυχαστοσύνη, ὁ νόμος
καὶ ἢ εὐρεσι θυσαυρῶν. ἄρα, εἰν ὁρθῶς ἐρμηνεύω τὸν
νόμον, κορυφαίου ἐν πενήτων ἢ ἐν ἀποκρίσεσιν, ἢ
ἐν ἰατρῶν θυσαυρῶν ἐπιβίωσης εἰς τὸ πρῶτον δ'
ἀντήτων, ἢ ἐν ἰατρῶν ἢ ἀποκρίσεσιν ἐπιβίωσης
εἰς τὸ ἀδούλωτον ἢ πενήτων.

Θιὰ τὸν λόγον τούτου ἐπιτομῆς, καὶ πενήτων ἐπὶ ἔχ-
γραφα, ἔχεται οὕτω, κατὰ τὸν νόμον τῶν Θεοδικῶν:

Μακεδαιῶν τῶν ἔσβων ἐπιτομῶν διὰ τὸ Μονόθεον τοῦ ἁγίου
Γεωργίου Παριάνου ἀφιερωτικόν.

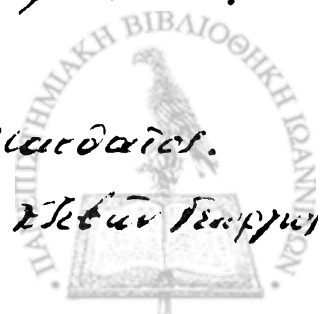
Μεγα ἀγαθὸν ἀγαθὸν κατὰ Θεὸν καὶ πολλῶν ἀξία
τῶν ἐπιτομῶν, εἰσὶ καὶ ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς τῶν
τῶν ἐπιτομῶν ἀρετῶν καὶ τελευταίαν γεννομοδέτησεν. Ὡς
οὐκ ἐπιτομῶν ἢ αὐτῶ ἐπιτομῶν καὶ ἀγαθῶν καὶ
ἀντιθέτων ἢ ἀντιθέτων ἡμῶν εἰς τὴν τῆς ἀρχιεπισκοπῆς ἐπι-
τομῆς ἔσβων καδέδραν, εἰρησὶ εἰ ἐπιτομῶν τῶν χρο-
νῶν καὶ ἀντιθέτων ἐπιτομῶν ἢ ἐπιτομῶν καὶ βασιλικῆς
τοῦ Ἐοσιγμένηνου Μοσῆ εἰς μετόχιον τὸ εἰς ἰατρῶν
τοῦ Ἐπιτομῶν ἐπιτομῶν Μονόθεον, τὸ εἰς ὄνομα τῆς

μενον του ιωαννης του και ενδοξου μεγαλομυθου
Γεωργίου και εὐνομιάζοντον Πατριάρχου, διὰ τὸ εὖδοξο ἐν
σοφίᾳ τῶν χρόνων ὁ Θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος ὁ κύριος
Ἰωαννῆς εὐεὶνῃ εἰς τὴν τοῦ Ἐσφιχμένου βεβαίωσαν
μοῖν δι' εὐδοκίαν αὐτοῦ γράμματα, διὰ τὸ ἰουστι-
δίῃ ἀφαιεῖα καὶ εὐσεβείᾳ κερύσσῃν καὶ μηδέ
μηδὲν μοῖν δῆλον κατακεκοσμένον, ἐν καὶ μόνον ἐνὸς πε-
ρὸς τελεῖν κατ' ἐτος εἰς τὴν καὶ ἱερά, ἀρχιεπισκοπὴν
ἐπισκοπὴν, διὰ τῆς τῶν παύσῃν ἐπισκοπῆς. Παπα-
λαβόντες δὲ τούτοις οἱ τῆς τοῦ Ἐσφιχμένου μοῖν ἀνάστασαν τὸς
καὶ ἀνεβίωσαν καὶ καὶ εὐαγγελῆς τῆς ἰουστινιανῆς
ἐπισκοπὴς, καὶ ἰουστὴν βίωσαν καὶ ἐπεὶ ἐβίωσαν κατα-
βόλοντες, καὶ ἐνῆργησαν τοὶ ἀρχιεπίσκοποι καὶ ἐς Θεὸν φιλῶν
καὶ εὐσεβεῖς. Τούτοις τῶν ἰσχυρῶν καὶ οἱ μεταχει-
ρῆσαι Θεοφιλεῖς, οὗτοι εἰς τὴν δύο, ἀλλὰ καὶ τῆς καὶ τίς πα-
ρῆς καὶ παρῶν ἀρχιεπίσκοποις τὸ θεῖον ἔργον τούτο ἀπο-
δειξάμενοι ἐσεμῶσαν καὶ ἐβεβαίωσαν καὶ ἀπεδέξαντο
τῆς ποιότητος ἰσχύος καὶ καταστάσῃν· οὐ μόνον δὲ
ἀλλὰ καὶ τῆς ἰουστινιανῆς γράμματα εἰς τούτους κερύσσῃν
καὶ ἐπισκοπὴν ἀφαιεῖα ἐπιτελοῦσαι τῆς ἰουστινιανῆς
ἀναστάσῃν τῶν ποιότητος ἀναστάσῃν καὶ βιοσι-
γητοῦ δὲ κερύσσῃν καὶ χρυσόβουλλα κερύσσῃν
βεβαίωσαν τῆς μοῖν τοῦ Ἐσφιχμένου τὸ ποιῶν
μηδὲν καὶ οἱ διαλεγεῖν δὲ ἰσχύος ἐπισκοπὴν ἀρχιεπίσκοποις
γράμματα τῆς μοῖν ἐπεβίωσαν ἐπισκοπὴν καὶ ἐπι-
τελοῦσαι ἐπὶ τῆς ἀρχῆς ἐπισκοπῆς καὶ ἐπισκοπῆς
ἐπὶ τῆς ἰουστινιανῆς ἐπίσκοπος ἀναστάσῃν ἢ ἰουστινιανῆς.
ἀναστάσῃν ἀπὸ τοῦ Ἐσφιχμένου τὸ ποιῶν μοῖν.

Τα ποσώτα και τοιαῦτα λοιπὸν ἰδίῃ τῆς κλητῆς διακρίσεως
 τα, μᾶλλον δὲ καὶ τα, ἀμετακινήτως ἀρὰ, ἐλαβιδεῖς
 καὶ δυσωιδεῖς καὶ τὸν ἰσοῦν ποῖον τῶν φουραχῶν
 τῶν φουρῶν χροῖον, ἐπικρῶ καὶ αὐτὸ καὶ βεβαίῳ
 διὰ τοῦ ἰσαρῶντος μου χροῖματος διὰ τῆς χροῖτος τῶν
 παναχίου Πνευματος, ὅπως κατέχη ἢ διηλωθεῖσα βεβαίῳ
 κλητῆ τῶ Ἐσφιχμένου τὸ δηλωθῆν μόνωριον τὸν Περφάτων εἰς
 τελείαν δεσποτείαν αὐτῆς, καὶ κυριότητα, μετὰ ἰσότητων
 τῶν δικαίων καὶ ἰσοροφίαν αὐτοῦ, καὶ διηλωθεῖσαι καὶ
 βεβαίῳσι καὶ τὰ λοιπὰ εἰς τούτοις αὐτῆς δικαιοῦματα, αὐτο-
 μένου δηλωθῆν καὶ τοῦ κλητοροῦ βεβαίῳσι εἰς, κα-
 θὴς ἰσοροφίαν. Ἀξιούμεν δὲ καὶ τῶν μὲν ἰσότητων, προ-
 ετισομένης τῆς καὶ ἰσότητων, ἀχριστάτη ἐπισημοῦ, μὴ πα-
 ρασαλευσῶσαι τὸ σύνολον, ἢ ἀνατρέψαι τῶν ἰσότητων. πρῶ-
 ξιν τε καὶ γραφῶν. ὅσοις δὲ τῶν ἐπισημοῦ, ὅσοις ἀρὰ
 καὶ εἴη, βεβαίῳσι ἰσοροφίαν ἢ ἰσοροφίαν τε
 τῆς τοιαύτης, κατενοήσασιν καὶ διακρίσασιν, ἔχοντες καὶ
 τὰς ἀρὰς, οἱ οἱ ἰσοροφίαν ἀρχιερέων τεδείκασιν τῶν ἀχρισ-
 ἐπισημοῦ τῶν τῶν αὐτῶν Θεῷ εἰρηστικῶτα, ἔστω
 δὲ καὶ ἐν τῆ ἐπισημοῦ κατενοήσασιν ἰσοροφίαν, καὶ τῶν
 ἰσοροφίαν οἰκονομικῶν ἰσοροφίαν ἀφοροφίαν ἰσοροφίαν, εἰς τῶν
 ποσῶτα καὶ τηλοκῶτα ἀρχιερέων κατενοήσασιν καὶ ἀρὰς.
 ξιν ἰσοροφίαν ἀρὰς. Διὰ δὲ τὸ βεβαίον ἔχοντες καὶ τὸ
 ἰσοροφίαν ἰσοροφίαν χροῖμα καὶ ἐπισημοῦ τῶν ἰσοροφίαν-
 τῶν φουραχῶν ἐπισημοῦ καὶ ἰσοροφίαν δι' εἰσοροφίαν.
 κλητῆ βεβαίῳσι. ἰσοροφίαν 1Α', 5ωξ5'.

990 τῶν ἐπισημοῦ ἐπισημοῦ καὶ ἐπισημοῦ κατενοήσασιν.
 1000 ἐπισημοῦ οἰκονομικῶν τῶν ἀχριστάτη ἐπισημοῦ, ἐπισημοῦ βεβαίῳσι
 ἰσοροφίαν

«Ο γαρ φοβούμενος τὴν ἀγιωσύην ἐποίησεν Ἐσέβων Μιχαὴλ
ἱερῶς.

Ἰακώβου Μικροπολίτου ἑρριῶν περὶ τῆς αὐτῆς
ἐκδοσίας τοῦ μοναχίου Περιαιῶν γραμμῶν ἀφιερωσιῶν.
Ἐπειὶ ὁ περιαιῶν καὶ κληρικός τῆς σεβαστίας Μοῦνης τῆς ἐν
τῇ Ἁγίᾳ Ὁρει τοῦ Ἁδωνος ἀνακαταστάτης καὶ ἐπιμελητικῆς
τοῦ Ἐσφιγγίου μετὰ τῶν ἐν αὐτῇ ἐπιμελουμένων περιαιῶ-
των μοναχῶν ἀνέφερε τῇ ἐμῇ ταπεινότητι περὶ τοῦ ἐν
τῷ παλαιῷ μοναχίῳ ἐπιμελουμένου μοναχίου τοῦ
ἐν ἀδελφοῖς μεγάλου προσηλοῦ καὶ θαυματουργοῦ
Γεωργίου καὶ ἐπιστοματοῦ ὁ Περιαιῶν, ἕως ἐμῆς
τοῦ χρόνου οὐκ ὀλίγον ἢ σεβαστία αὐτῶν Μοῦνη
δι' ἐπιμελείας γραμμῶν τοῦ θεοφιλοτάτου ἐπισκόπου Ἐσέβων
ἐκείνου πατρὸς Ἰωαννίου, ἐπιμελουμένου ὄντος, ὡς καὶ μόλις
μνήμη καὶ φέρει, καὶ μετ' ἐκείνου εἶδον ἐπιμελοῦν καὶ
τὸ παλαιὸν τὸν ὄρον διιδυρόντων τῆς αὐτῆς ἐκδοσίας, ἀλλὰ
δὴ καὶ πατριάρχικου γραμμῶν πατρῶν τῶν τῶν ἐκδοσί-
ων εἶδον, εἰς τὸ μὴ ἔχειν τιτὰ τῶν ἐκδοσιῶν εἰδέναι
ἐσοχλίτησι τῇ σεβαστία Μοῦνη τοῦ Ἐσφιγγίου, εἴσοτε ευφρο-
καὶ ἐνοσημῶν αὐτῶ, ἕως ἐπιμελουμένου ἢ τὸ παλαιότερον
καὶ εἰς αὐτῆς ἀποβῆται ἀφαιροῦν διδοῦσαι δὲ κατ'
ἕως ἡμερῶν τῶν ἐκδοσιῶν παλαιῶν χάριν ἐκδοῦν
ἐν ἐξήγησιν δὲ καὶ γραμμῶν τῆς ἐπιμελοῦσας
παλαιῶν τῶν παλαιῶν γραμμῶν ἵνα μὴ εὖρωσι πα-
ρα τὴν ἐπιμελοῦσιν, κατὰ τῶν παλαιῶν τῶν ἐκδοσί-
ων γραμμῶν, ἕως ἡμερῶν ἢ ταπεινότητι τῶν παλαιῶν
γραμμῶν ἕως τὸ μῆκος τῆς σεβαστίας Μοῦνης τοῦ Ἐσφιγγίου

5.94 Έάν βλασηται και διαφυσισθη ἔχρησθη τριῶν βι η̄ πικροφω
 ἐν τῷ κινδυνῷ καὶ θεοβλητοῦ, εὐφροσύνας εἶναι καὶ ἐπίση
 Πάλλας λόγου. καὶ μὴ τῷ αὐτοῦ τῶν τοιοῦτων ἐπισημῶν χρο-
 νισμῶν, καὶ οὐ τῷ ἐπ' αὐτῶν διαφυσισμῶν ἢ τῶν ἰσθμῶν τῶν τότε καὶ
 τῶν καὶ οὐκ ἐστίν, ἢ τῆς ἐπισημῶν καταστάσεως, συστασῶν βλο-
 φητῶν. καὶ οὐκ ἔστι ἐπισημῶν γραμμῶν τῶν ἐν Ἁγίῳ Ὄρει
 ἡμῶν, ἐπισημῶν, τῶν τοιοῦτων λαμπρῶν ἐν τῷ ἀφελῆμτι γρηγορήσῃ,
 καὶ μετακίσεσθαι δ' εἰς τὴν ἀφελῆσθαι αὐτῶν καὶ τὴν
 καὶ ἀφελῆσθαι μὴ εἶναι τῶν ἐχρησθῶν διαφυσισμῶν ἡμῶν, τῶν
 τριῶν τῶν θεοβλητοῦ τῶν ἀφελῶν διαφορῶν τῶν αὐτοῦ ἐπι-
 στασῶν καὶ τῶν ἐπισημῶν τῶν ἐπισημῶν καὶ τῶν ἀφελῶν
 μέγαν διαφυσισμῶν. Ἄλλως δὲ καὶ χρῆσιμα ἡμῶν εἶσιν ἐν
 αὐτοῦ τῶν ἐπισημῶν τῶν ἀφελῶν καὶ «Περὶ τῶν γῆρας, καὶ
 τῶν ἐν τῷ κινδυνῷ συνάξαι σπασμῶν καὶ ἀφελῶν ἐπισημῶν
 μετακίσεσθαι ἀφελῶν, ἐπισημῶν καὶ τοιοῦτων γραμμῶν
 ἐπισημῶν τῶν ἐν Ἁγίῳ Ὄρει ἐπισημῶν αὐτῶν, ἀλλὰ
 καὶ τῶν καὶ ἡμῶν λόγου, ὅσοι ἡμῶν ἀφελῶν μετακί-
 σεσθαι ἐν ἐπισημῶν ἀφελῶν ἐπισημῶν ἀφελῶν ἐπισημῶν
 εἰς τὸν αὐτῶν τῶν ἐπισημῶν, ἀφ' οὗ τῶν ἀφελῶν ἐπισημῶν
 τῶν τῶν ἐπισημῶν ἡμῶν ἱστορίας ἀφελῶν ἐπισημῶν.

Ἡμεῖς καὶ χρονολογησῶμεν τὸ μὴ τῷ 1527, τὸ δὲ τῷ 1562.

τῶν ἐν Ἁγίῳ Ὄρει τριῶν, ἐπισημῶν γραμμῶν.

καὶ τῶν ἀφελῶν τῶν ἀφελῶν μὴ τῶν ἀφελῶν τῶν, ἐπισημῶν, ἡμῶν,
 ἀφελῶν ἐπισημῶν ἀφελῶν, καὶ μὴ τῶν ἀφελῶν, ἐπισημῶν, ἡμῶν,
 ἡμῶν ἐν τῷ ἀφελῶν ἀφελῶν ἀφελῶν ἐπισημῶν, ἐπισημῶν καὶ
 τῶν ἀφελῶν ἀφελῶν ἀφελῶν, καὶ τῶν ἀφελῶν ἀφελῶν ἀφελῶν
 ἀφελῶν, καὶ τῶν ἀφελῶν ἀφελῶν ἀφελῶν, ἐπισημῶν ἀφελῶν ἀφελῶν

οὐ ἐν τῇ κλητῇ τοῦ Ἐσφιχμένου ἀνέβησαν τὸ αὐτῶν ἀδελφοί, οἱ
 ἐνοίκιστοι αὐτοῖς οἱ ἐν τῇ κλητῇ τοῦ Ζηγράίου μοναχοὶ καὶ
 τινος κόπου εἰς τὸν λογιὸν, ἑορῶνται διαμαρτυρούμενοι. οὐ τῇ
 κλητῇ τοῦ Ἐσφιχμένου, ἅς διαλαμβάνουσι τὰ χρυσοβούλλα καὶ
 αὐτῇ τοῦ Ἐσφιχμένου κλητῇ καὶ τῇ λαύρῃ καὶ τοῦ Βα-
 ρουβαδίου καὶ τῶν ἑξῆς χειρωνακτικῶν εἶχον τὸν κόπον τῶ-
 ν ὀνομασθῶν, καὶ ἐπίστασαν αὐτὸν οἱ ἐν τῇ κλητῇ τοῦ Ζηγράίου
 κλητῇ ἵνα θέσωσι τὰ βουβύλλια αὐτῶν εἰς τὴν ἑορῶνται
 καὶ γὰρ δίδωσι τοῖς Ἐσφιχμένους τέσσαρα φλωρία καὶ
 ἕνα τοῦ ἁγίου Γεωργίου καὶ διαλαμβάνει τὸ μαρτυρικὸν καὶ
 ἐνοικιστικὸν γράμμα τῶν Ζηγραφικῶν. ὕστερον ἐτραχηλια-
 σάν οἱ Ζηγραφικῶν καὶ ἕνα τὰ τέσσαρα φλωρία τὸ
 αὐτοῦ, ὃ ἐδίδαν τοῖς Ἐσφιχμένους, ἅς ὑποέβημεν. διὰ τοῦτο
 ἔμφηεν ἡ ἁγία εὐναῖς, ἕως τοῦ ἁγίου ὄρους, ὅτι γὰρ καί-
 ρον οἱ Ἐσφιχμένους τὸν κόπον αὐτῶν ἀπὸ τοῦ Ζηγραφικῶν
 καὶ γὰρ τὸν ἔχον εἰς τὸ θέλημα αὐτῶν, ἅς ἐδίωκον τὸν
 καὶ κτητορικὸν μαρτυρούμενοι ἐπὶ κωνσταντῶν καὶ ἐν τῶν
 χρυσοβούλλων, ἅς ἐδηλώσαμεν ὀνομασθῶν. διὰ τοῦτο γίγασκε καὶ
 τὸ ὑπερὸν γράμμα τῇ ἁγίᾳ εὐναῖς τοῦ ἁγίου ὄρους
 εἰς ἀσφάλειαν καὶ βεβαίωσιν.

(Τ.Σ.)

- » Ὁ ὑπὸ τοῦ ἁγίου ὄρους Γαβριὴλ ἱερομόναχος.
- » Ὁ λαύρα Μελέτιος ὁ προηγούμενος.
- » Ὁ βαρουβαδίου Ἀνδριμῶς ὁ προηγούμενος.
- » Ὁ ἁγίου Γεωργίου.
- » Ὁ κλητῆ τοῦ Ζηγράίου Μεταξάριος ὁ προηγούμενος.
- » Ὁ Ζηγράίου Γερμανὸς ὁ προηγούμενος.
- » Ὁ Ζηγράίου. — —
- » Ὁ Κουελομουσίου Γερμανός.

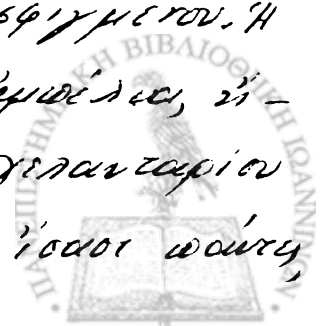

- κ' Ο Φιλολογίου Κωνσταντίνος Δυνατός.
- λ' Ο Πρωτοκράτορος Μέγας ο προσηγορευμένος.
- μ' Ο Αγίου Παύλου Διονύσιος ο γέροντας.
- ν' Ο Διονυσίου Αλιέβος ο γέροντας.
- ξ' Ο τῷ Λεμνῶ Πέτρῳ Θεοτότῳ ὁ ἡγούμενος.
- ο' Ο Γρηγορίου Νικαίου ἱερομόναχος.

καὶ οἱ λοιποὶ.

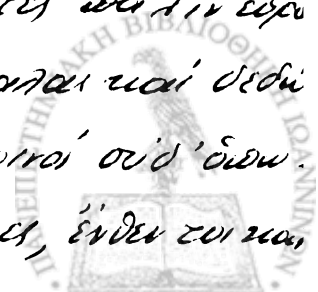
Ἐπι ἐν ἁγίῳ Ὄρει ἱερῶν ἑταίρων γράμμα.

Ὅσον ἐστὶ τὸ ἐν τῇ ἀποστολῇ καὶ ἐν ἀποστολῇ τῶν ἁγίων γραφῶν
 ἔστιν εὐρεῖν, ἀλλὰ καὶ ὁ θεὸς ἡπίστολος καὶ εἰσοδὸς τῆς βασιλείας
 τῶν οὐρανῶν ἀποκαλεῖται τὸ ἐν τῇ ἀποστολῇ τῶν ἀποστόλων καὶ τῶν
 ἀποστόλων. τῶν δὲ πρῶτον μνηστῶν τῶν ἀνδρῶν οἱ
 ἰσχυροὶ, καὶ τῶν ἀδύνατον χεῖρας ἐφ' ἑαυτῶν καὶ μὴ εὐεργετοῦν
 γὰρ καὶ ἀγάλας καὶ ἄλλα τὰ ἐν τῇ ἀποστολῇ γὰρ οὐ
 ἀποκαλεῖται κατὰ τῶν συντόμων, οὐδὲ ἀποκαλεῖται τῆς κοινῆς
 καὶ ἀφ' ὧν ἐκμεταλλεῖται τῆς γῆς, ἀνδρῶν δὲ, οἱμοί. οἱ τὰ
 εἶναι φρονεῖν γεγονότα καὶ τῶν ἀγγέλων συναμιλλῶσαι ἡδύων.
 μέτοι ἡσυχία Θεοῦ, οὐχ ὅπως ἐκμεταλλεῖται τῶν δυνάμεων τῆς
 φύσεως ἐν τῷ κρείττονος εἶναι τὸ χεῖρον ἡσυχαστῶν ἐν τῷ
 χρόνῳ κληρωθεῖσαν τῆς γῆς ἀφ' ἑαυτῶν, ἀλλὰ καὶ πλεονεκτή-
 σιν εἶναι τούτοις καὶ τὰ τῶν χεῖρον διακρίσονται καὶ μετὰ τῶν
 θέσων ὅρα καὶ τῆς ἀλλοτρίων τῶν πλοῦτων κληρωθέντων, ἵνα
 ἀφ' ἑαυτῶν εἰ. καὶ ταῦτα μὲν οὐκ ἐστὶν ἀλλοτρίων καὶ γεγονότα καὶ
 ἀλλοτρίων ἀλλοτρίων, συνέβη δὲ καὶ τῶν ἐν τῶν κληρῶν με-
 τὰ τῆς τῶν ἡσυχαστῶν καὶ τῆς τῶν ἐσθλῶν. Ἡ
 γὰρ τῶν ἐσθλῶν καὶ τῶν ἐσθλῶν ἡσυχαστῶν ἀφ' ἑαυτῶν, εἰ-
 γὰρ τὰ κληρωθέντα ἔσονται καὶ ὅπως τῶν ἡσυχαστῶν
 ἀφ' ἑαυτῶν, εἰς σὺ ἔσται τῶν ἐν τῆς γῆς, εἰς ἵσους ὡς αὐτῶν.

διδάξαι εἶναι αὐτὰ πληθεύει τῆς δικαιοσύνης ὁδοῦ, ἀλλὰ καὶ διὰ τοῦ
ἔτι τοῦ νῦν ἐξ αὐτῆς γυμνάσιον· ἦν γὰρ ἐπιθαλάμη ἢ τοῦ Ἐσφιγμένου
Μορῆ, οὐχ ὡς νῦν φαίνεσθαι, ἠλαττωμένη, ἀλλ' εἰς τὸ βέλτερον
ἀποκαθεσθηκυῖα καὶ ἀρχαία ἐν ὠλεῖσιν ἔτων παρὰ τὴν
τοῦ χελαιταρίου Μορῆ, οὐκ οἶδα δ' ὅπως ἐν τῆς τῶν θαλασσιῶν
σημασιῶν παραδρομῇ, ἀεὶ μαλακισθεῖσα καὶ τῶν μελλίων αὐτῆς
σάντων, ἔμμεται, οἴμοι, μόνον ἢ Ἐπιπλοῖα, σὺν εὐαρίθμοις εἰσὶν
ἀδελφοί. Ὅθεν ἐν τῆς ἐρδίας ἀνεξοριστοὶ οἱ μοταχοί, ἐάσαντες
τὰ εἰρηκμένα ἀμωῖα ἠφάνισθησαν, οὐκ εἰς τὸ παντελῆς, ἀλλ'
ἐν μέρους· οἱ δὲ χε χελαιταρινοὶ οὐ διεσείον αὐτοὺς εἰς οἰο-
νοῦν· μετὰ δὲ παρῆλθον τῶν με' συναδροισθέντες καὶ ἕτεροι μο-
ναχοί εἰς τὴν τοῦ Ἐσφιγμένου Μορῆν ἠρξάντο ἀνακαινίζειν
τὰ ἠφανισμένα ἀμωῖα· ὁ δὲ Ἰωακίμ ὁ χαλκίς ἐν τῶν κα-
ρεῶν ὁ ἰσοήσας τὸ μελλίον τὸ χελαιταρινὸν ἐν Καρεαῖ, ἠ-
χουὶ τὸν Θεολόγον, ἠήτησεν ἐξ αὐτῶν τῶν χελαιταρινῶν τὸ
ἄνω ἐλαῖωνα, ὅς ἐστιν εἰς τὸ ἀνατολικὸν μέρος τοῦ βόρειου
τοῦ ἀναβαίνοντος ἐν τοῦ τοῦ Καβαλλάρη πύργου, καὶ ἠρ-
ξάντο ἀνακαινίζειν αὐτόν· προῦπῆρχε γὰρ ἰσοήσας ἠρῆμι-
μέτος καὶ ἠφανισμένος καὶ ἀμαρτοφυῆς. Οἱ δὲ Ἐσφιγμι-
νῆται οὐκ ἔπαιον αὐτόν καὶ λέγοντες ἑαυτῶν ἐκάρχησαν τὸν
εἰρηκμένον ἐλαῖωνα, καὶ οἱ τοῦ χελαιταρινοῦ ἀπεφάσαντο
ἰδιοκτενεῖν αὐτόν. Ἐνθεν τοὶ καὶ εἰς μάχης καὶ ἐμνήσθησαν,
ἐμπιστοῦται, ἠρξάντο καὶ διαμαρτυρία συγκροτεῖν, ἰσχυρισμένοι
δὴθεν οἱ χελαιταρινοὶ καὶ λέγοντες, ὡς οὐ μόνον τὸν ἐλαῖ-
ωνα εἶλλα καὶ τὰ εἰσάωντα ἀμωῖα ἐν τῶν μεγάλου βόρειου
τοῦ ἀντιπύργου τοῦ αὐτοῦ ἐλαῖωτος ἐπιθαλάμη τοῦ χελαι-
ταρίου ἐκάρχησαν, καὶ κηρύξασθαι δὲ παρὰ τῶν Ἐσφιγμι-
νῶν, οἱ δὲ οὐκ ἐπίστασθαι. Καὶ δὴ συναδρῆσαν συγκροτήσαντες,

των λογαρίων πάντων των μοτων, ουν τη παροσιωτάτη Πρώτη
του καὶ ἡμῶν Ἁγίου Ὄρους Κυριακῆ ἱερομονάχῃ, καὶ ἐπιστάτῃ
τῆ τσίωσῃ καὶ ἰδόντες, ὡς μηδέν ἔχοντες δικαίωτ ἐφ' οἷς ἀρ-
ωάσειν ἐωερῶτο οἱ χελαυταρινοὶ ἐν τῆ, τοῦ Ἐσφιχμῆτου,
ἐπίσεμιν αὐτὰ εἰς τοῦ Ἐσφιχμῆταις καὶ δὴ καὶ γράμμα
ἐνεφάνισαν ἡμῖν οἱ τοῦ χελαυταριου, ὡς δίδειν δικαιοῦν αὐ-
τούς. τὸ δὲ γράμμα διαλαμβάνει περὶ τοῦ καυσοῦ ρύσασθαι,
καὶ ἱκεύσασθαι αὐτὸν τὸν καυὸν ρύσασθαι οὐχ' εὐρομετ, διὰ
τὸ μὴ λέγειν αὐτοῦς τὴν ἀληθειαν. ὕπερον δὲ δεῖν ἱήλη
κωνηδεῖς ὁ ὑσιώτατος μοταχὸς κῆρ Βασιλείου γέρμτας ἐν
τῆ τοῦ χελαυταριου Μονῆ, ὡνεκμοσεὸν καὶ ὡεμπτον ἔτος ἔχων
ἐν τῆ αὐτῆ Μονῆ, ἔφησε μὴ ἔχειν δικαίωτ τοῦ χελαυταριου,
ἐν αὐτῆ, ἀλλὰ τὸ δικαίωτ ἔσθαι τῶν Ἐσφιχμῆταις ἐστὶν
ἔμωσθαι. Ἄλλοι καὶ ὁ κῆρ Μελέτιος γέρμτας ὁ ἐν τῆ,
Μεγάλη Βασιλικῆ, Λαύρας ἱσάριθμος ὑσιάρχων τοῦ ἔτους
τῆ κῆρ Βασιλείῃ οὐκα ἔφησεν, ὡς καὶ ὁ κῆρ Βασιλείου
ὁ γέρμτας καὶ τὸ οὐτορον εἶναι εἰς τὴν ὄλθην τὴν ἔχρῃς τοῦ
ἱερολιθίου τοῖχου. οἱ δὲ χελαυταρινοὶ ἠρέμειν μὴ ἀντεχόμενοι
ἕτεραν οὐναξιν συνήθροισαν. οἱ δὲ συναθροισθέντες ὡσφρεμῶ-
λεσαν τοῦ Ἐσφιχμῆταις ἔσως ἔσως μῆροισι διὰ τὸν τῆς εἰ-
ρήνης σύνδεσμον. καὶ αὐτοὶ οὐκ ἠνέχοντο. οἱ δὲ ὡσίλι, οἱ
Ἐσφιχμῆταις μὴ ἐνεχόντες τὴν ὡδικίαν, ὡραμόντες ὡροῦ
τὸν βασιλέα, ἀνδρωσαν μετὰ ὡροστάχματος βασιλικου καὶ
μετὰ τοῦ ἠγχεμότος τοῦ τὸν τσίωσθαι ἐπίστοισι, εἰ καὶ ἀλλόλοφλοι
εἰσὶν, ὅμως ὡσφρεμῶτο καὶ ἐφέτασιν ὡσπῆσαντες ὡσίλι ὡσφ
αὐτὰ τοῦ Ἐσφιχμῆτου Μονῆ, ὑσιάρχειν ἔμωσθαι καὶ δεδῶ
κασιν αὐτοῦ καὶ χροσῆσιον. οἱ δὲ χε χε χελαυταρινοὶ οὐδ' ὡσφ
σοῦν εἰρηνεύοντες, ἀλλὰ κλαίοντες καὶ ἀδιδυμέντες, εἶδει τοῦ καὶ

επί τῃ συνειροσάσασθαι συνάξιν, διότι καὶ ἡμεῖς ἐπὶ τούτοις
 ὁ θεῖος Ἰησοῦς ἠγάπησεν τοὺς ἀμφιθέμενοις τούτοις ἁ-
 ραβαιοῖς, συμπρόσθεν τῶν ἐπιπέσειν τοῦ ὄρους, οὐ καὶ ποι-
 96 νοσοῦντάς τε ἡμέτερον καὶ ἡμεῖς ἁγίου ὄρους ἐπιπέσειν Γαβριὴλ
 ἱερομονάχῃ τῷ ἐπιπέσειν Πατριάρχῃ Μονῆς ὑποφύλακτον· καὶ δὴ ἐπιπέ-
 σεις ἐπιπέσειν, τί ἄλλο εἶδεν, ἢ ἐπιπέσειν εἶχοντες, τῷ ἐπι-
 πέσειν φασματικῶς οὐκ, ἐπιπέσειν τῷ πολυκρονίου νομῆς ὑποφύλακτον
 τῷ τοῦ Ἐσφιχίου, καὶ ἐπιπέσειν ἐπιπέσειν στομίου τῶν ἀσι-
 κίων ἐπιπέσειν βουλομένων· ἐπιπέσειν εἶχοντες τῷ ἐπιπέσειν
 ἄλλο οὐκ εἶχοντες στήσαντες οὐκ τῶν ἱεροσολίων πτωχόν καὶ
 οὐκ ἐπιπέσειν εὐαγγελίῳ καὶ ἐπιπέσειν εἰς Θεομήτορας, στήσαντες
 καὶ ἐπιπέσειν ἀπὸ Ἐσφιχίου ἐπιπέσειν καὶ ἐπιπέσειν, ὡς
 οὐκ ἐπιπέσειν, μηδέ ἐπιπέσειν τῷ τῷ χριστιανισμῷ
 τῷ τῷ οἴκῳ. Ἐπιπέσειν καὶ ἡμεῖς ἐπιπέσειν ἐπιπέσειν
 πολυκρονίου νομῆς, ἐπιπέσειν τῶν ἐπιπέσειν μαρτύρων, καὶ
 ἐπιπέσειν τῶν ἐπιπέσειν ἐπιπέσειν ἀφορισμοῦ, τῷ μὲν χρι-
 στιανισμῷ ἐπιπέσειν ἐπιπέσειν, ἐπιπέσειν τοῦ Ἐσφιχίου Μω-
 νῆς ἐπιπέσειν καὶ ἐπιπέσειν κατέχειν καὶ ἐπιπέσειν
 ἐπιπέσειν τῶν καὶ ἐπιπέσειν τῷ ἐπιπέσειν ἐπιπέσειν ἐπιπέσειν
 κατέχουσιν· ἐπιπέσειν δὲ οὐκ ἐπιπέσειν ἀλλὰ καὶ οὐκ ἐπιπέσειν
 ἐπιπέσειν καὶ ἐπιπέσειν ἐπιπέσειν, ὁ μὲν δὲ τῷ ἐπιπέσειν
 ὁ δὲ οὐκ ἐπιπέσειν ἐπιπέσειν καὶ τῶν ἐπιπέσειν ἐπιπέσειν
 τῶν τῶν ἐπιπέσειν, τῶν ἐπιπέσειν κατέχουσιν, τῷ ἐπιπέσειν
 οὐκ, ὡς ὁ ἐπιπέσειν ἐπιπέσειν τῶν ἐπιπέσειν ἐπιπέσειν
 ἐπιπέσειν, ἐπιπέσειν ἐπιπέσειν ἐπιπέσειν καὶ ἐπιπέσειν τῶν ἐπιπέσειν
 ἐπιπέσειν ἐπιπέσειν τῶν ἐπιπέσειν Μονῆς Ἐσφιχίου
 ἐπιπέσειν καὶ ἐπιπέσειν ἐπιπέσειν ἐπιπέσειν καὶ ἐπιπέσειν
 ἐπιπέσειν ἐπιπέσειν· ἐπιπέσειν καὶ τῷ ἐπιπέσειν ἐπιπέσειν ἐπιπέσειν

Χαρίτων ἱερομόναχος τοῦ Κορυθαίλου.

Θωσίδεος διοτυσιάτης μαρτυρῶ τὰ ἄνωθεν χειρογράμματα.

Παπακράτου κυριακῆς μαρτυρῶ τὰ ἄνωθεν.

Λέοντος ἱερομόναχος Θεσσαλίας.

Ἐν τοῦ Μεταξομαχίου Ρωσῶν Γαβριήλ μοιχαλὸς μαρτυρῶ τὰ ἄνωθεν.

Γερβάσιος φιλοδίου, Γερο-Θαυμάς μοιχαλὸς Θεσσαλονίκης.

Σιμόωετρας, φιλόθεος μοιχαλὸς.

(Ἐπισημασθῆναι τῶν προσηγοριῶν καὶ ἐπισημοποιῶν χειρογράφων
βεβαιούτων τὰ ἄνωθεν σλαβωνοὶ ἤγουσι Βουλγαρία).

Ἐγὼ ὁ ἡγουμένης Πρόχρος ἐν τοῦ χειρογράφου βεβαιῶ τὰ
ἄνωθεν χειρογράμματα.

Παῦλος Νικηφόρος.

(Ἐπερὶ τούτων, οὐ ἔμω ἢ ἐπισημασθῆναι καὶ οὐ δια-
κρίνεται).

Παῦλος Αὐξένιος, Παῦλος Παντελεήμων, Παῦλος Γεωργίου, Γέρωντος,
Γεωργίου, Βασίλειος, Οἰκονόμου Κύριλλος, Γέρωντος
Ἰουλίφριος, Γέρωντος Ματθαῖος.

σ. 101. Αρχαιότατον ἑσπεύει ἐπὶ ἐσὶ τὸ σίμηρον ἐνδεδόμητον ἔχ-
 γραφα, χρονολογημένην ἐπὶ τοῦ 1316. Ἐξ ἕλων τῶν ἀποσπασ-
 τῶν τοῦ Θεοδοῦτου ἐξηχρήσθη ἔγγραφοι ὁ ἀναγκαστικῶς ἔ-
 χει βεβαίως ἐσχηματισμένην ἰδέαν πρὸς συντηρῶν ἐσχημα-
 τῶν ἐν αὐτῷ συμβασινοποιῶν τῶν ἱερῶν τόπων, ὅπου ἐπίκειται τὰ
 ἑσπεύει ἰσχυρῶς, ἢ δὲ ἀποκρίσει ἵνα ἐλαττωθῶνται ἐσπεύ-
 ει τῆς τῶν ἀρχαίων, ὅπου μάλιστα ἐπὶ ἀτάκτως αὐτῆς
 Θεοδότου ἐξελέξατο, κατὰ ἀσφάλειαν, ἐπιτίθηται τὸν τῶν, γὰρ
 μὴ τὸ ἀποσπαστικῶς, ἢ ἀρχαίως ἱερογράφοι εἶπε, τῶν
 ἀρρακτικῶν ὑψηλῶν, τῶν μὴ ἀρρακτικῶν ἐρημικῶν. Ἀλλὰ
 ἐσχηματίζει καὶ εἰς ἰδέαν τῆς ἐν Ἄθῃ διαδοχῆς, καὶ
 μὴ καὶ τῆς συμμετοχῆς τῶν ἀρχαίων ἢ τῶν ἐν Ἄθῃ ὅπου
 ἀρρακτικῶν μνημονικῶν, ὅπου ἀρρακτικῶν ἰσχυρῶς
 μνημονικῶν διὰ τῆς ἐσπεύει αὐτῶν τῶν ἀρρακτικῶν τῶν
 αὐτῶν διαδοχῶν. Ἀλλὰ καὶ αἱ διὰ ἐπιτοκῶν αὐτῶν
 τῶν ἐν Ἄθῃ ὅπου τῶν ἐπιτοκῶν, ἔπειτα καὶ τῆς ἀρρακτικῶν καὶ
 τῶν πνευματικῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀρχῆς ἐσπεύει. Ὁ
 αὐτῶν ἀρρακτικῶν ἐσπεύει τῶν ἀρρακτικῶν τῶν ἀρρακτικῶν καὶ
 ἀρρακτικῶν τῶν τῶν ἀρρακτικῶν τῶν ἀρρακτικῶν, ἀρρακτικῶν
 δ' ἀρρακτικῶν τῶν ἀρρακτικῶν, τῶν ἐν Ἄθῃ ἱερῶν ἀρρακ-
 δικῶν, τῶν ἀρρακτικῶν τῶν μετ' ἔπειτα ἀρρακτικῶν ἔπειτα.
 Ἡ ἀρρακτικῶν δ' ἐνδεδόμα ἀρρακτικῶν ἢ σίμηρον ἀρρα-
 κτικῶν, ἀλλὰ τῆς ἀρρακτικῶν ἀρρακτικῶν ἀρρακτικῶν ἐπὶ ἀρρακ-
 κτικῶν ἀρρακτικῶν. Ταῦτα καὶ κατὰ τὸ ἀρρακτικῶν
 ἀρρακτικῶν, τὸ ἀρρακτικῶν, μετ' ὃ ἀρρακτικῶν ἐν τῷ ἀρρακ-
 κτικῶν ἀρρακτικῶν ἀρρακτικῶν τοῦ Παλαιολόγου ἀρρα-
 κτικῶν ἀρρακτικῶν, εἰ καὶ ὁ ἀρρακτικῶν τοῦ Θεοδοῦτου,
 ἀρρακτικῶν ἀρρακτικῶν τῶν ἀρρακτικῶν τῶν ἀρρακτικῶν

Θεοδώρου καὶ γνωρίζονται ἔπι τούτων, ἔσται χρήσιμος εἰς
ἡμᾶς, ἔτι ἔτι ἐκδοσὶν δύο σωσδομοσίου γραμμῶν,
ἕνατα ἰσοδυναμῶν εἰς μὴν ἑσφ' ἄλλοι εἰσοδομῶν, ἑσφ'
ἡμῶν δ' ἄλλοι. Μετ' ὅ μισθὸς τῶν ἐσφ' ἡμῶν κριτικῆς γενή-
σεται περὶ τοῦ καλλιγράφου τούτου, ἕνα κλεισθῆ ὁ μη-
κιστὴς περὶ αὐτοῦ λόγος.

Ἰδοὺ καὶ τὸ ἀποτελεσθέν ἐν τῇ διακριθῆ τῇ μισθῶν γένεσιν ἑ-
σφ' ἡμῶν ἔχραφον.

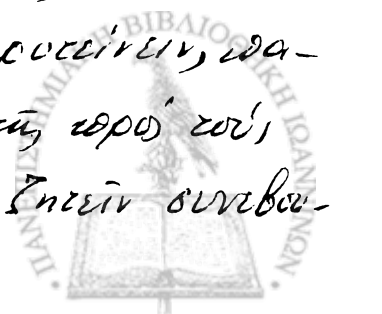
Περὶ τῆς ἀλλαγῆς τῆς βασιλείας μετ' ὅν ἑσφ' ἡμῶν τοῦ
βασιλοσίου ἀρχὸν γραμμῶν ἀρχαίων, αὐτῶν τὸ ἀρκεσθῶν αὐ-
τῶν ἐν τῇ ἑσφ' ἡμῶν τοῦ βασιλοσίου.

Εἶχε μὲν ἐξ ἀμνημονεύων τῶν ἀρχῶν ἡ κατὰ τὸ κατὰ
ἡμῶν τὸδε ἑσφ' ἡμῶν ὄρος τοῦ ἄδω διακριθῆ βασιλείας καὶ βα-
σιλοσίου τοῦ ἑσφ' ἡμῶν μισθὸν ἀρχὸν τῶν ἐσφ' ἡμῶν ἐσφ' ἡμῶν
ἔχραφον, μισθὸν καὶ τῶν ἐσφ' ἡμῶν ἐσφ' ἡμῶν ἐν τῇ δε τῇ ὄρος ἑσφ' ἡμῶν
βασιλείας, μισθὸν βασιλοσίου τοῦ βασιλοσίου μισθὸν κριτικῆς.
ἀλλ' ἔσται μὲν ἐσφ' ἡμῶν τούτων ἡ κατὰ τῆς μισθῶν, καὶ εἶσαν
ἑσφ' ἡμῶν ἑσφ' ἡμῶν περὶ ἡμῶν αὐτῶν, οὐκ ἀναγκασθῶν εἶπε.
εἶχε δ' οὐκ ἔσται αὐτῶν καὶ ἐσφ' ἡμῶν, ἡτ' τῶν δεσποσίου καὶ
διακριθῆ βασιλείας βασιλοσίου περὶ ἀρχῶν ἡμῶν κριτικῆς
σίου καὶ ἑσφ' ἡμῶν κριτικῆς τούτων τούτων ἔχραφον τὸν
ἀρχὸν, τὰ μὲν αὐτῶν ἐσφ' ἡμῶν κριτικῆς βασιλοσίου, περὶ
δε τῆς δεσποσίου αὐτῶν ἀρχῶν βασιλοσίου εἶπε αὐτῶν τῶν
βασιλοσίου καὶ λόγος ἀρχῶν βασιλοσίου. οὐκ καὶ γὰρ [δὲ] ἑσφ'
ἡμῶν κατὰ τῶν βασιλοσίου, ὡς ἔσται, τῶν κατὰ αὐτῶν μισθῶν εἶσαν
τῶν κατὰ τῶν ἀρχῶν ὡς οὐκ ἔσται ἀναγκασθῶν οὐκ ἔσται τῆς
τοῦ ἑσφ' ἡμῶν κριτικῆς ἀρχῶν καὶ διακριθῆ καὶ ἑσφ' ἡμῶν δια-
κριτικῆς κατὰ αὐτῆς, ἀλλὰ τῶν μὲν κριτικῆς ἀρχῶν, κατὰ

καὶ χάριον διδόναι τῇ ἀδικίᾳ· διὰ τὸν ἥλιον καὶ ἀνὴρ ἀλλοτρίου
ποροφύτου, ἢ εἴ τις ἐμείνου-μείζων ἰστέον ἐστί καὶ αὐτῷ μετὰ Θεοῦ
καὶ ἰσχυρῶς Θεοῦ καὶ δύναμιν ἔχει.

Προσάσσει τοιγαροῦν συμφορῶν, καὶ ἀταρξέλλουσι τῇ ἰσχυρίᾳ
καὶ θεοσείᾳ ἡμῶν δευτέρῃ τῇ οἰκουμένην ἰσχυρίᾳ,
ποροφύτου συγκοινωνῶν. ἔσται δὲ ἐφύνη ἀκριβοῦς γινομένη
τῇ δευτέρῃ, ἐμοῦ τῶν διακηρυχθέντων ἰσχυρισμάτων καὶ ἀνα-
κηρυχθέντων ἀλλήλοις, οἱ μὲν βασιλευσίνων τῶν ἡσέων κομίσθη-
ται, μὴδ' ἐπὶ τὸ οὐτόλογον εὐπορήσαντες δικαιώματος εἰσόδου.
σιν ἰὼν ἰσχυροῦντος. ἀκριβοῦντος δὲ τῇ πικρῶσιν οἱ ἐβόησαντι.
ταί, καὶ γίνεσθαι {δὲ} τούτω χάρισμα δευτέρῃ ἰσχυρίᾳ
κῶν ἰσὶ τῇ κομῆ τῶ ἀλλοτρίου τούτου εἰσόδου καὶ τῇ
ἀρχῆν τούτου κακοῦ καὶ δευτέρῃ ἐν τῇ μετὰ τῶν
ἀλλων καὶ ὅδε διελαφθάνου, εἰ ἂν εἴπω ἐπὶ ἐρμηνείᾳ οἱ μα-
χόμενοι. εἰσόδου, χωρητικῶν δευτέρῃ, ἢ ἀρχῆν γένεσθαι τῶ ἀλλο-
κατὰ δικαίαν ἐκτίμησιν, ἢ καὶ δικαίως ἐτέρῃ ἀκαταλήτῃ, εἰ
εἰσφύσεσθαι ἰσχυρῶν. ὅσα τούτων ἐξενεχθείσιν τῇ πορο-
φύτου, οὐδ' ἡμῶν τῇ ἀφί τούτων φρονεῖσθαι ἀφῆσαι. ἀλ-
λ' ὅτε κατὰ τῶ καὶ ἀφί τῶν ἀφῆσαι καὶ βασιλευ-
καὶ ἢ ἰσχυρίᾳ δὲ ἀκαταλήτῃ, εἰ μὴ καὶ ποροφύ-
του καὶ ἰσχυρίᾳ, μετὰ τῶν μαχόμενων εἰσφύ-
σθαι, καὶ τούτων κατὰ τὸ δυνατόν διευλωπεῖσθαι εἰσφύσει.
καὶ ἐπὶ ἐρμηνείᾳ συμβεβῆσθαι τούτων, εἰσφύσει χωρητικῶν
εἰ ἂν εἴη, φασί, καὶ ἡμῶν ἐν τῶν μετὰ τῶ Θεοῦ. εἰ τὸ εἰ
τούτων; ἀκαταλήτῃ ἐμοῦ ἰσχυρῶν εἰ, τὸ ἐφῆσαι ἀφῆσαι τῶ
το δὲ τὸ κατὰ τῶν, καὶ γίνεσθαι δὲ κατὰ τῶν ποροφύ-
τῶν, καὶ εἰσφύσεισθαι σὺν ἡμῶν ὅσα ἐμῶν. οἱ εἰσφύ-
σθαι τῶν φασί τῶν βασιλευσίνων μαχόμενων μετὰ τῶν, οἱ ποροφύ-

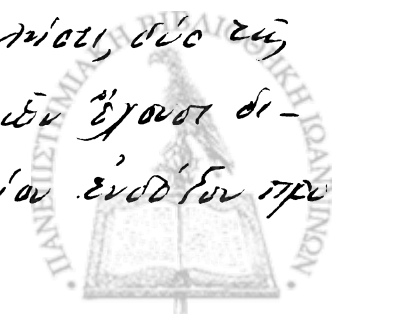
οὕτως τῶν θεῶν ἰσχυρῶν ἐτέρων μοταστυρίων, ἄνδρες οὐκ ὀλίγοι
 ἀποφασιστοὶ καὶ λόγοι, οὐκ ἐπιβλητοὶ τοῦ μοταστυρίου ἀπὸ
 μακροῦ οὐλοῦ συκωφονοῦνται καὶ οἱ μοταχοὶ τῆς τοῦ Βασι-
 λευδοῦ καὶ τοῦ Ἑσφιθμίου, καὶ κτεταὶ φίσαν ἡμῶν ἢ
 εἰς αὐτοῦ ἐσώσεσι πολλῶν δὲ ἐν τῷ μεταξὺ λόγῳ κινηθέντων
 καὶ ἄλλων ἐλάττωσιν ἀποβαλλομένων, τίς ἐστὶ συμβιβαστικὴ γραμμάτις
 δεῖν ἔχρησται καὶ δευτέρως δὲ ἰσχυρῶς, ἢ ἂν εἴ γε δοκῆι
 καὶ τοῖς ἔχουσιν τὸν ἀγρόν, ἀνεπαλαφί τούτων γένεσιν καὶ δε-
 δείη τούτοις ἰσχυρῶς τῶν Βασιλευδοῦ καὶ ἰσχυρῶς τοῖς δὲ
 Ἑσφιθμίοις οὐκ ἀνεκτὸν ἐν τοῦ ἰσχυροῦ ἔσσει εὐλογη-
 οὐκ ἐκείνου γὰρ ἔβασαν τοῦ ἀγροῦ, εἰ καὶ πολλὰ
 οἶονα τῶν γὰρ δόσεων, οὐκ ἀφ' ἑσώσεσι γε τούτων τὸ
 σύνολον, τῶν εἰς καὶ γένεσιν. ὡς δὲ δυσχεραίνονται εἶδον ἡ-
 φῶς καὶ εὐκῶν καὶ τὸν λόγον ἀνεπαλαφί καὶ βῆσιν, ἢ
 μή ποῦτο ἰσχυρῶς, οὐκ ἂν οὐκ ἐκείνου μοταχοῦ ἔσσει πράξ-
 τος, οὐκ ἐστὶν γὰρ ἰσχυρῶς μεταβαλλόμενοι, καὶ ἀφ' ἑ-
 σῶσι, τὸ τοῦ λόγου, ἰσχυρῶς ἀνεπαλαφί καὶ ἐκείνου τὸν
 ἀγρόν, καὶ τοῦ ἰσχυροῦ βῆσιν καὶ φάσιν ἰσχυρῶς
 ἀνεπαλαφί. ὡς δὲ ἐτέρων κτεταὶ ἀνεπαλαφί, φάσιν ἰσχυρῶς
 γε καὶ κατὰ ἰσχυρῶς καὶ πολλῶν τῶν φάσιν ἰσχυρῶς
 γὰρ ἰσχυρῶς οὐκ ἐστὶν κτεταὶ, οὐκ ἐστὶν ἰσχυρῶς τὸν ἀγρόν ἰσχυρῶς
 τοῦ Βασιλευδοῦ ἀνεπαλαφί μοταχοῦ, ἀλλὰ τούτοις καὶ
 τούτοις, ὡς τὸ κτεταὶ ἰσχυρῶς τῶν ἀγροῦ ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς
 καὶ κτεταὶ. ὡς δὲ ἐκείνου ἰσχυρῶς τὸ τῶν Ἑσφιθμίου φάσιν
 διεκρινόμενοι καὶ φάσιν τούτοις Βασιλευδοῦ ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς
 φάσιν, τῶν φάσιν τούτοις καὶ τούτοις ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς
 κτεταὶ, οὐκ ἐστὶν ἰσχυρῶς ἀνεπαλαφί τῶν ἰσχυρῶς
 ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς. ἰσχυρῶς δὲ ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς

γνωσμένα, δι' εν αὐτοῖς τὸ ἄρθρον ἀλλήλων ἐπιπέτῃ ἔχει
 συνήκοντα· καὶ τοῖον κωλύεται τὴν ζωογονίαν καὶ μὴ
 αἰροῦνται, καὶ τὸ ἴσον ἐπιπέτῃ καὶ αἰροῦνται ἰσότη-
 τος καὶ ἀγρῶ. Αἱ δὲ οἱ βασιλευσίνων μὴ ἔκρηται καὶ τοῦτο
 δεξιάται, καὶ ἰσότητος, οὗτοι καὶ ἀγορασταί, ἴσοι μὴτα
 ἐν τῇ μὴτα καὶ κωλύονται καὶ τοῦτο ἔχει ἔξωθεν ἔξωθεν
 κωλύεται, καὶ οὗτον ἔξωθεν κωλύεται τοῖς ἐν τῇ μὴτα δι-
 κωλύονται· ἀλλ' εἰς τοῦτο μὴτα κωλύεται βραχὺ γυνὴ εἰδὼν
 τὴν ἔξωθεν κωλύεται, τῇ δὲ ἴσότητος, ἀποκατασταῖ ἐπιπέτῃ
 τῶν, ἴσότητος δὲ διὰ κωλύεται καὶ τῶν κωλύεται, καὶ τοῦ κωλύ-
 ματος εἰδὼν κωλύεται ἴσότητος, οὗτον ἔξωθεν ἔξωθεν ἔξ-
 ἴσότητος κωλύεται, οἷς ἀποκατασταῖ καὶ τῶν ἐν τῇ μὴτα
 καὶ διὰ κωλύεται ἔξωθεν, κωλύεται δὲ κωλύεται κωλύεται
 καὶ κωλύεται κωλύεται καὶ τῶν καὶ τῶν κωλύεται τῇ
 κωλύεται καὶ κωλύεται κωλύεται ἐν πολλοῦ τοῦ κωλύεται
 τοῦ εἰς ἔξωθεν τοῦ ἀγρῶ κωλύεται ἐν ἔξωθεν τῇ, ἀ-
 κωλύεται κωλύεται κωλύεται· οἱ δὲ ἴσότητος δὲ κωλύεται
 κωλύεται τῇ, κωλύεται κωλύεται, βασιλευσίνων, κωλύεται
 τοῦ οὗτον κωλύεται κωλύεται ἴσότητος τῶν ἐν τῇ ἴσότητος, κωλύ-
 κωλύεται ἐν κωλύεται κωλύεται κωλύεται, δὲ κωλύεται
 τῇ, κωλύεται, κωλύεται, κωλύεται, τῇ, κωλύεται κωλύεται
 ἐν κωλύεται, δὲ κωλύεται κωλύεται καὶ οἱ κωλύεται
 ἐν κωλύεται, δὲ κωλύεται κωλύεται, δὲ κωλύεται κωλύ-
 κωλύεται καὶ κωλύεται τῶν κωλύεται τῶν ἀγρῶ κωλύεται
 κωλύεται καὶ οἱ κωλύεται κωλύεται τῶν ἴσότητος κωλύ-
 κωλύεται καὶ οἱ κωλύεται κωλύεται τῶν ἴσότητος κωλύ-
 κωλύεται καὶ οἱ κωλύεται κωλύεται τῶν ἴσότητος κωλύ-
 κωλύεται καὶ οἱ κωλύεται κωλύεται τῶν ἴσότητος κωλύ-

τω καλῶς ἄνωγ' αὐτῶν βοσκασομένους καὶ ὄσιν εὐρησίῳν εἰρη-
νικῆς καὶ εὐλείας τῶν συμμαχοῶν ἔχουσιν, δι' ἧς ὄσιν τῶν
εὐθεῖαν ὀδύσσουσι καὶ βασιλικῆν, ἐμακίρου εὐ' ἀνετόχλητον
φέρουσιν. Καὶ τῶν δ' ἄλλων ἐλάσσονες καὶ τὰ σπείροντα,
καταλλάσσονται εἰρηνεύσαντες ἑαυτοῖς ἀλλήλους, καὶ τῶν μισο-
φῶν ἐρμύσσουσι ἐμῶν τε καὶ συμφορῶν, μὴδ' ὄσιν ἐν
εἴποις τῶν ἁποδομῶν, ἐλάσσονες οἱ μὲν ὄσιν ἐσφίχμενται ἐν
ἄλλων ἀφέντες, ὄσιν οὐ καὶ ἐξ ὅν ἦσαν τούτοις τὰ σπείροντα,
καὶ ἑαυτοῖς τῶν τῶν βασιλικῶν μισῶν αὐτῶν μὴδ' ἐν ἔξει
δικαίων ἁποδομῶντες, ἐναλλάσσονται ἐξ ἑαυτῶν, μᾶλλον δὲ κα-
ταλλάσσονται καὶ εἰρήνην δεύουσιν αὐτοῖς καὶ τὰ ἁποδομῶν
εὐτοῖς ἐπὶ τούτοις ἁποδομῶντες, μὴδ' ἐν ἐν τούτων
ἁποδομῶντες, ἐναλλάσσονται ἐπὶ δηλοῦν τῶν βασιλικῶν.
νῦν οὖν μισῶν τῶν δικαίων ἁποδομῶν καὶ ἁποδομῶν αὐτῶν.
ἀναλλάσσονται δὲ καὶ ἁποδομῶν οἱ βασιλικῶν ἁπο-
δομῶν δικαίων καὶ ἁποδομῶν ἀφ' ἑαυτῶν τῶν ἁποδομῶν
ἐμῶν καὶ μισῶν φιλοφρονῶν ἁποδομῶν ἀλλήλων δια-
τελεῖν. μὴδ' ἐν ἄλλοις τῶν κατὰ θεῶν φιλοφρονῶν ἁπο-
δομῶν ἀναλλάσσονται οὐδὲ γενέσθαι καὶ οὐδὲ ἀγαθῶν ἐπιδομῶν, ἁ-
ποδομῶν καὶ χρέμασι ἀποδομῶν τὰ τούτοις ἐλάσσονες
ἀποδομῶν, βεβαιότερῶν τε κατασπῶν τὰ ἁποδομῶν, ὡς ἂν ἐν
εὐτοῖς αὐτοῖς τε καὶ ἁποδομῶν, τῶν μὲν ἁποδομῶν ἐλάσσονες ἁποδομῶν
εὐτοῖς, ἁποδομῶν δὲ ἁποδομῶν τούτοις ἐλάσσονες ἁποδομῶν
ἁποδομῶν ἁποδομῶν ἀποδομῶν. Καὶ δὴ ἁποδομῶν
οὐδὲ καὶ τὰ χρέμασι τελεῖν καὶ ἁποδομῶν ἀλλή-
λων εὐφροσύνη καὶ εὐφροσύνη ἐλάσσονες εἴληψα. Ἀλλὰ ἐπὶ
μὴ ἁποδομῶν οὐδὲ αὐτοῖς τελεῖν, καὶ οὐδὲ ἁποδομῶν
τῶν ἐν ἁποδομῶν ἁποδομῶν, οὐδὲ γε μισῶν ἁποδομῶν

παρηγορῶν ὅτι εὐφρανῆν τὰ ἤϊερα, μᾶλλον δὲ τοῦ τοῦ
Θεοῦ, ἢ ὅτι οὕτως ἀγαθὸν ἐπέλθῃ. ὅσον γὰρ ἐαυτοῦ,
ἢ ἄλλων ἀποδοῦναι καὶ μὴ τῶν αὐτῶν ἀποδοῦναι
βρῖθειν, ὡς ἂν οὕτως οὕτως, δεῖται τὸν ἄλλον καὶ
εὐφρανῆν, ὡς οὐκ ἐπιβλέποντι τὸν τοῦ τοῦ, οὐ
μόνον ἐνὶ ἀλλὰ καὶ ἕως ἐστὶν ἀποδοῦναι ἢ ἄλλων
ἀποδοῦναι καὶ ἢ ἄλλων ἀποδοῦναι, ἢ ἄλλων ἀποδοῦναι,
ἢ ἄλλων ἀποδοῦναι καὶ ἢ ἄλλων ἀποδοῦναι, ἢ ἄλλων
ἀποδοῦναι καὶ ἢ ἄλλων ἀποδοῦναι, ἢ ἄλλων ἀποδοῦναι,
ἢ ἄλλων ἀποδοῦναι καὶ ἢ ἄλλων ἀποδοῦναι, ἢ ἄλλων
ἀποδοῦναι καὶ ἢ ἄλλων ἀποδοῦναι, ἢ ἄλλων ἀποδοῦναι,
ἢ ἄλλων ἀποδοῦναι καὶ ἢ ἄλλων ἀποδοῦναι, ἢ ἄλλων
ἀποδοῦναι καὶ ἢ ἄλλων ἀποδοῦναι, ἢ ἄλλων ἀποδοῦναι,
ἢ ἄλλων ἀποδοῦναι καὶ ἢ ἄλλων ἀποδοῦναι, ἢ ἄλλων
ἀποδοῦναι καὶ ἢ ἄλλων ἀποδοῦναι, ἢ ἄλλων ἀποδοῦναι,
ἢ ἄλλων ἀποδοῦναι καὶ ἢ ἄλλων ἀποδοῦναι, ἢ ἄλλων
ἀποδοῦναι καὶ ἢ ἄλλων ἀποδοῦναι, ἢ ἄλλων ἀποδοῦναι,
ἢ ἄλλων ἀποδοῦναι καὶ ἢ ἄλλων ἀποδοῦναι, ἢ ἄλλων
ἀποδοῦναι καὶ ἢ ἄλλων ἀποδοῦναι, ἢ ἄλλων ἀποδοῦναι,

φήτων, φρονημάτων καὶ βασιλευσίου Πυλάκου, τὸ δὲ καὶ ἰσχυρῶς
 κατὰ ἐπίου Μικολάου, καὶ Πρίστου καὶ τῆ ἑνὸς αὐτὸν καταγγέλλει
 τῆ τῆς Μίσης φρονημάτων διακονία, καὶ τὰς αὐτοῦ ἐν αὐτῶν
 ἐνταῦθα αὐτὸς γε τοῦ τῶν καὶ ἐν τῷ ἔξῃ, γρότον, ὡς καὶ
 τοῖς κατὰ αὐτῶν ἐπιτεθέντα ἀποδοξαίαι γράμματα ἀφ' ἡδὴ τῆς δια-
 σκεψουσι. οὕτω τοῖνον καὶ τούδε κατὰ τῆς φραγδέντος, καὶ κατὰ
 λόγον ἐπιδοῆ καὶ φιλόδοξον, ἐπιμένον ἐδοξεν εἶναι καὶ γράμματα
 δημοσιοποιήσασθαι καὶ χειρῆσθαι εἰς ἐνδεικτὴν τῆς ἐπιδοξίας καὶ τῶν
 ἐπιδοξίαν ἀποδοξίαν. καὶ γίγνεται δὲ τὸ ἑσπερὸν καὶ πιστοποιη-
 τὸ εἰς ἀναφαίριτον τῆ ἰσῆ τῆς Μίσης διακονίᾳ, ἀνώτερον ἰσῆς ἀποδο-
 ξίας. οὐδὲ τις ἔξει γὰρ ἀποδοξίαν κατὰ τούτου ἰσῆς τῆς
 καὶ κατὰ τῆς ἐπιδοξίας καὶ φρονημάτων καταλλύειν ἀποδοξίαν
 καὶ βάλλειν ἄνω τὰ κατὰ καὶ κατὰ τῆς ἐπιδοξίας καὶ γομο-
 νοξίαν. οὐδὲ κοσμοῦν ἀνδρῶν, οἱ ἀριστεῖς μέγα καὶ ἀποδοξίαν, κατὰ
 γομοξίαν τῆς ἐπιδοξίας καὶ ἀποδοξίας, καὶ μέγα αὐτοῖς ἐπι-
 δοξίαν. ἀλλὰ ὡς, ὃ καὶ γράμματα ἐπιδοξίαν οὐκ εἰς τῆς αὐτοῦ,
 δι' αἱ χειρῆσθαι, οἱμα τῶν ἀποδοξίας ἐπιδοξίας καὶ μέγα αὐτοῖς
 ἀποδοξίας κατὰ Θεοῦ. εἰ μὲν οὕτω γομοξίας τῆς ἀποδοξίας καὶ
 ἀποδοξίας, κατὰ ἀποδοξίας καὶ ἀποδοξίας καὶ ἀποδοξίας τῆς
 ἀποδοξίας, χάρης εἶναι αὐτῶν κατὰ Θεοῦ καὶ μέγα τῆς ἀποδοξίας,
 ἀποδοξίας οἱ τὸ ἀποδοξίας ἀποδοξίας εἰς ἀποδοξίας ἀποδοξίας, μὴ
 οὕτω ἔχει γομοξίας ἀποδοξίας ἀποδοξίας καὶ τῆ ἀποδοξίας, ἀποδοξίας
 ἀποδοξίας ἀποδοξίας καὶ ἀποδοξίας ἀποδοξίας καὶ ἀποδοξίας ἀποδοξίας
 καὶ ἀποδοξίας Θεοῦ, μὴ οἱ ἀποδοξίας ἀποδοξίας τῶν ἀποδοξίας
 ἀποδοξίας. ἐπὶ τούτω γομοξίας καὶ τὸ ἑσπερὸν ἐπιδοξίας γράμματα,
 καὶ ἐν βεβαίωσιν ἀποδοξίας ἀποδοξίας καὶ ἀποδοξίας ἀποδοξίας
 ἀποδοξίας ἀποδοξίας, ἐν κατὰ τῆς ἀποδοξίας ἀποδοξίας ἀποδοξίας.
 καὶ μὴ ἀποδοξίας ἀποδοξίας ἀποδοξίας ἀποδοξίας ἀποδοξίας.
 ὅ ἐν ἀποδοξίας ἀποδοξίας ἀποδοξίας καὶ ἀποδοξίας τῶν ἀποδοξίας ἀποδοξίας.

ε4. Ο εν ιερομοιάχοις ηγνάτωι και παύνησόμενοι τῆ βασιλιῆς
σεβαστίας μεγάλη λαύρα ἰσάν και ἀποδεξόμενοι τῆ ἱερέειν
ἐπέγραφα ὅι' ἀσφάλειαν.

Ο τῆ τῶν ἠθῆρων.

Ο παύνησόμενοι τῆ σεβαστίας βασιλικῆς μοῆς τοῦ Ξηροπόταμου
μακαριοῦ ιερομόναχοι.

Ο παύνησόμενοι τῆ σεβαστίας βασιλικῆς μοῆς τοῦ Ξηροπόταμου
Βαρλαάμ ἱερομόναχοι.

Ο εν ιερομοιάχοι ἐλάχιστοι Ἰάκωβος και ἱεροσταμῆτος τῆ
καὶ Βοχμῆριου σεβαστίας βασιλικῆς μοῆς.

Ο παύνησόμενοι τῆ σεβαστίας τοῦ Καρσάλλου μοῆς Μαυροῦ
ιερομόναχοι.

Ο εὐεργῆς ἢ ιερομοιάχοι Γεράσιμος ὁ ἡγεμῶνας τῆ σεβασ-
τίας βασιλικῆς μεγάλῃ λαύρα ηγούμενοι.

Ο ἐλάχιστος ἢ ιερομοιάχοι Μεύδοσις ὁ ἡγεμῶνας Ξηροπόταμου

Ο ἐλάχιστος εν ιερομοιάχοι Παύλιος και πνευματικὸς τοῦ Ἁγίου Ὁρους.

Ο εν ιερομοιάχοι ἐλάχιστος Ἰωαννῆς και μίχα, ὁμιλοῦμαι τοῦ Ἁγίου Ὁρους.

Ο εν ιερομοιάχοι ἐλάχιστος Νηφάν και ἑκκλησιαρχῆς τῆ σεβαστίας
μεγάλῃ λαύρα τῶν Καρσῶν.

Ο εν ιερομοιάχοι ἐλάχιστοι Ματθαῖος και Δικαῖος τῆ μοῆς Φιλοδίου

Ὁ τῆ τοῦ Ἀλυδίου μοῆς παύνησόμενοι Μαιθέσιος ιερομόναχοι.

Θεοδόσιος ἱερομόναχος και ἡγούμενος τῆ μοῆς τοῦ Ραβδούχου.

Θεοδώρητος ἱερομόναχος και ἡγούμενος τῆ μοῆς τοῦ Κατλαμαρσίου.

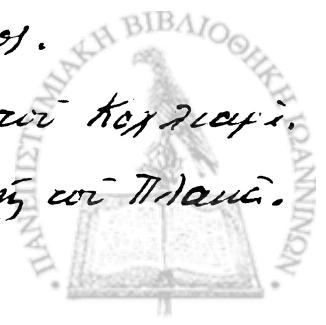
Θεοδόσιος ὁ τῆ Μικροῦ παύνησόμενος.

Γρηγόριος ὁ τῆ τοῦ Μεσσηίου μοῆς παύνησόμενος.

Ζωρόβας ὁ τῆ τοῦ Ξισοφου μοῆς παύνησόμενος.

Ζαννὶλ ἱερομόναχος και παύνησόμενος τῆ μοῆς τοῦ Κοχλαίου.

Σεσιμῆσιος μοῆσος και παύνησόμενος τῆ μοῆς τοῦ Πλαυῆ.

Μάρκος μοναχός και κατήχησίμνος μονῆ τοῦ Κασορέλλη.

Θεοσαύριμος μοναχός και κατήχησίμνος τοῦ Γορῆου.

Ἀμφιλόχιος ἱερομόναχος και κατήχησίμνος μονῆ τοῦ Μυριζῆ.

Θεοδόσιος μοναχός και κατήχησίμνος μονῆ τοῦ Χανῆ.

Μεταίριος ἱερομόναχος και κατήχησίμνος μονῆ τοῦ Δωρο-
δέου.

Ἀνάσιος ἱερομόναχος και κατήχησίμνος μονῆ τοῦ Βαρναβίεση.

Θεοφάνης μοναχός, ὑπερφυῆς τοῦ Ἁγίου Ὄρους και κατήχησίμνος
μονῆ τοῦ Γχύνουφάχου.

Κασσιανός μοναχός και κατήχησίμνος μονῆ τοῦ Λοφάβεση.

Συμεὼν ἱερομόναχος και κατήχησίμνος μονῆ τοῦ Βεφροῦτου και
ἐνευματινός τῶν Ρωσῶν.

Κωνσταντῖνος μοναχός και κατήχησίμνος μονῆ τοῦ Κωρσοφιοτίου.

Μιλιτίας μοναχός και κατήχησίμνος μονῆ τοῦ Κολληζῆ.

Ἰωσήφ μοναχός και κατήχησίμνος μονῆ τοῦ Συμεῶν.

Καίηλιος ἱερομόναχος ὁ ἐπὶ τοῦ Καλαῶ.

Θεοδόσιος ἱερομόναχος, και ἕτεροι πλείστοι.

Ἀξιώσει και δυσωπήσει εὐν ἐπὶ τοῦ ἱερώντου γράμματος δηλον-
μῖνον ἐπίων μοναχῶν τῶν, κατὰ τὸ Ἁγιον Ὄρος σεβασμιῶν μονῶν
τοῦ Βασιλαϊδίου και τοῦ Ἐσφιχρίτου ἐκωνδοῦ ἀειχρεῖς ἢ
μειρίσι, ἡμῶν ἐπὶ εὐφρόλιαν δικωνίδουσαι και σκεπτικῆν τῆ
μῆσσι αὐτῶν ὑποβάση καταδοχῆ τε και συμφωνίαι, τῆ ἔχον δια-

Παφβασιμένη, μὴνί και ἡδουκῶνι και ἔτσι τοῦ ἐμπειριματημέ-
νοισ. Τσασινός μητροπολίτης Θεσσαλονίκης ὑπέρτατος και ἔξοχος
ἐπίσκι Θεσσαλίας κρημίας.

Ὁ πρῶτον Κοριτζῶν ἡωσαίμι ὅτι ἴσοι ἐσσι.

Ὁ ἀρχιμανδρίτης τῆς μεγίστης Λαύρας Ἡσαΐας, και ὁ ἐπὶ τῆ
αὐτῆς κατήχησίμνος Λεραφίμι, και οἱ ἐπὶ τοῦ Βασιλαϊδίου ὁ ἀρχι-

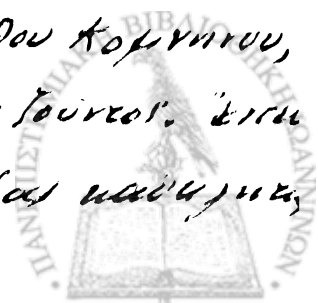
μασδριων Λεπρών, ὁ κερουχόμοτος Γενναδῖος, ὁ διδασκαλὸς Ἰωσήφ
καὶ εἰ ἐν τῶν ἰβήρων κερουχόμοτος Ἰγνάτιος καὶ θιονῖος
μασδριων εὐα ἴσον ἔσσι. ἔχῃ ἀνωτῶν τὸ ἴσον τούτου καὶ τῆ
εὐφρασίᾳ τῆς μητῆς τῆς Βασιλειίδου.

109 Τὰ δύο ἔγγραφα, ὡς ἀνελευσάσῃ ἐν τῇ κερουχόμοτι φύλ-
λας μνάσι ἀποικισμένη εἰσὶ τὸ μὲν ἐν, χρυσοῦβουλλας Ἀνδρόνικου
Παλασιολόγου, ὡσαύτως μεταξὺ τῶν κερουχόμοτων τῆς 14 ἐπιστολῆς
ταφίδος εὐδεδεμένον, καὶ τῆς ἐπιστολῆς τῆς αἰγῆς σφραγίσαι
τῆς Θεοδώρητος, τὸ δὲ γράμμα δηλωτικὸν ἀεριογραφίᾳ τῆς
γεγομένης ἐν Λεφρώ, τῇ 1365, εἰσὶ τῶν κερουχόμοτων μὲν μαζ-
δαῖος μητροπολίτου Λεφρών, ἀπεφρονόταν δὲ πολλῶν ἀρχόντων
τῆς ἀποικίας καὶ κληρικῶν, ὁφθαλμῶν δηλαδὴ τῆς κερου-
χόμοτος ταύτης, ὡς τινὲς καὶ αὐτῶν ἐπιπέριαν εἰσεδῶσαν
μῆτος γραμμῆς, ἀεὶ ὅρα διατὶ ἠναγκασάσῃ τὰ ἐπιστολῆς
διὰ ἀλατινῶν γραμμῶν. Καὶ τὸ μὲν χρυσοῦβουλλας ἀφορᾷ
εἰς ἐπιπέριαν ἀποικίας γεγομένης ἐν μέρει τῶν Βασι-
λειδῶν κερῶν τῆς ἐπιστολῆς τῆς τοῦ Ἐβριχμῆτος μοναχοῦ,
οὐχὶ δ' ἀεὶ ὅρα νομῆτω τὰ κερουχόμοτων ἐπιστολῆς εἰσεδῶσαν
κερῶν τῶν τοισύτων ἀποικίας μοναχῶν κερῶν μοναχοῦ, καὶ τῶν
κασιμῶν, ἔχῃ ἠεὶ ὅρα εἰσὶ τινὰ κερῶν κατὰ τοῦ Ἐβριχμῆτος
κερῶν οἱ μοναχοὶ τοῦ Λεφρών, εἰσαυτῶν, ὁ Θεοδώρητος εἰ οὐχὶ
εἰς ἕτερον κερῶν αἰτοῦ, εἰσαυτῶν ἐντὶ τῆς κερῶν τῆς κερῶν
εἰσαυτῶν, διὰ πολλῶν ἐπὶ τῆς ἀεὶ τῆς τοῦ Ἐβριχμῆτος μῆτος «ἐ-
πιστολῆς» ἀεὶ ἀλατινῶν μῆτος οἱ κερουχόμοτοι, ἀεὶ ἔχῃ δὲ οἱ
εἰς χρυσοῦβουλλας, οἱ κερῶν, ὡς ὁ Ἀνδρόνικος Παλασιολόγος λέγει,
«ἔχῃ ὅρα εἰσαυτῶν ἀεὶ τῆς κερῶν εἰσαυτῶν κερῶν ἀεὶ
εἰσαυτῶν».

Τὸ γράμμα τῆς μαζδαῖου Λεφρών, ὅσα εἰσαυτῶν ἐπιστολῆς

συμφουέων ἐν τῷ αὐτῷ, διακριτικῶς καὶ ἰσχυρὰ κατακα, ἰσχυρῶς
 καὶ ἀπὸ τοῦ Θεοδώρου τοῦ καλλιγράφου, οὗτος ἐστὶ
 κοινὸν ἐπιγραφὴν. Ὁ φιλόσοφος μοιχοῦ ἔγραψε ποικίλα δι-
 δασκαλῶν ἐπισημοποιουμένων, ἀποκαταστάσεως, ἐν τῷ ἐπιγραφῶν
 ἔργῳ οὗ Θεοδώρου, καὶ κατὰ τὴν προσηγορίαν αὐτοῦ, ὅπου
 οὗτος Ἀνδρέας Μουσοβύδης, ἐν τῷ αὐτῷ, ἀποκαταστάσεως,
 τρίτος ἐστὶν αὐτοῖς, ὁ φιλόσοφος καὶ ἀποκαταστάσεως, καὶ ἰσχυρῶς
 Πάλλακογραφοῦ ἐν τῷ Ἀνδρέῳ καὶ ἀποκαταστάσεως καὶ ἐπιγραφῶν
 οὗ Π. Λάμπρος. Ἀποκαταστάσεως, οὗτος ἔγραψε ἐν τῷ
 ἔργῳ, καὶ ὅτι ὁ καλλιγράφος Θεόδωρος ἔδει. Ἡ ἀποκαταστάσεως, ἢ
 ὁ Θεόδωρος ἀνέγνω, φέρει κατακα καὶ ἀποκαταστάσεως τὸ ἀποκαταστάσεως
 Τετρακτύου διὰ τὸν Θεοδώρου ἔργῳ, καὶ ἀποκαταστάσεως, ἔδει
 ἀποκαταστάσεως, καὶ ἀποκαταστάσεως ἀποκαταστάσεως, τὸ ἀποκαταστάσεως ὁ ἰσχυρῶς
 ἀποκαταστάσεως ἀποκαταστάσεως τοῦ μεγάλου Κορινθίου, ἐν τῷ
 518. Ὅτι ἀνέγνω ὁ Π. Λάμπρος ἀπὸ τοῦ ἀποκαταστάσεως, ὅτι ἰσχυρῶς,
 ἢ οὗτος καὶ ὁ Θεόδωρος, καὶ ἀποκαταστάσεως, οὗτος ἔγραψε
 γὰρ τὸ ἔτος 6619, ἐν τῷ ἰσχυρῶς ἔργῳ τῷ καλλιγράφῳ
 ἀποκαταστάσεως τὸ ἔτος ἐστὶν 6619 = 1114. Ὅτι ἰσχυρῶς ἀποκαταστάσεως, ἀποκαταστάσεως
 ἀποκαταστάσεως ἔγραψεν ἔργῳ ὁ Θεόδωρος, ἐν τῷ ἔργῳ τὸ
 ἀποκαταστάσεως τῷ Θεοδώρου ἀποκαταστάσεως ἀποκαταστάσεως, ἐν τῷ ἔργῳ
 ἀποκαταστάσεως τὸ ἀποκαταστάσεως ἔργῳ τῶν ἀποκαταστάσεως
 τοῦ βασιλέως Ἀνδρέου τοῦ μεγάλου Κορινθίου καὶ ἀποκαταστάσεως
 ἀποκαταστάσεως ἀποκαταστάσεως, ἐν τῷ 518. Ὅτι ἔτος ἀποκαταστάσεως ἀποκαταστάσεως
 τὸ ἀποκαταστάσεως ἀποκαταστάσεως, ὅπου ἀποκαταστάσεως ἀποκαταστάσεως
 ἔτος τῷ ἀποκαταστάσεως ἀποκαταστάσεως τοῦ ἀποκαταστάσεως, οὗτος
 ὅτι ἰσχυρῶς ἔγραψε ἀποκαταστάσεως ἀποκαταστάσεως ἀποκαταστάσεως,
 ἢ ἀποκαταστάσεως ἀποκαταστάσεως ἀποκαταστάσεως ἀποκαταστάσεως, ἔτος
 ὅπου ἀποκαταστάσεως ὁ φιλόσοφος καὶ Πάλλακογραφοῦ καὶ ἀποκαταστάσεως

να γραφή ἔτι τὸ χειρόγραφο εὐαγγέλιον ἐν τῇ Τραπεζουπόλει,
 ὡς ἀνὰ Τραπεζουπόλιν, ὡς ἀνὰ ἐν τῇ Τραπεζουπόλει χεί-
 ραν. Μορῶς ἔρως ἢ οὐκ ἔστιν ἔτι ἡλικία ἔτι ἔτι
 χειρογράφου, Εὐαγγελίου ἡλικίας, ἐν τῇ αἰδέσθην τῷ ἔτι
 σίχου, ἐν τῇ αἰδέσθην τῷ ἔτι, μετὰ διαφορῶσιν
 τῶν γραφῶν, ὅς ἐστὶν ἡλικία ἡλικία:

Ἐν ἀρχῇ μὲν:

Τὴν ἑλθόντα λόγῳ ἐκείνου ἡλικία
 ὡς ἐκείνου σου ἡλικία (ἐκείνου ἡλικία) ἡλικία
 οὐδὲ καὶ ἐκείνου ἡλικία ἡλικία.

(ἐν τῷ μίση) (ἡ Αἰγυπτία γραφή «εἶτα
 εἶχε ἐν τῷ μίση σήματα περὶ τῶν ἡλικίων, καὶ διαφορῶν ἡλικίων
 ὡς περὶ τῶν ἡλικίων, ὡς περὶ τῶν ἡλικίων, καὶ ἐν τῷ μίση
 ἡλικίων ἡλικίων.»)

ἡλικίων τῶν ἡλικίων τῶν ἡλικίων
 ἡλικίων, ἡλικίων, τῶν ἡλικίων τῶν ἡλικίων
 καὶ ἡλικίων τῶν ἡλικίων ἡλικίων.

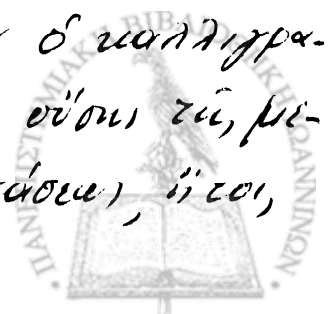
Ἐν δὲ τῇ τέλει:

Καὶ τῶν ἡλικίων ἡλικίων ἡλικίων
 ἡλικίων, ἡλικίων, ἡλικίων, ἡλικίων,
 ἡλικίων οὐδὲν ἡλικίων τῶν ἡλικίων
 ἡλικίων ἡλικίων τῶν ἡλικίων.
 ἡλικίων ἡλικίων τῶν ἡλικίων τῶν ἡλικίων
 ἡλικίων τῶν ἡλικίων ἡλικίων καὶ ἡλικίων
 ἡλικίων τῶν ἡλικίων ἡλικίων καὶ ἡλικίων,
 ἡλικίων τῶν ἡλικίων τῶν ἡλικίων
 ἡλικίων τῶν ἡλικίων, κατὰ τῶν ἡλικίων καὶ ἡλικίων
 καὶ τῶν ἡλικίων τῶν ἡλικίων ἡλικίων κατὰ τῶν ἡλικίων,
 ἡλικίων ἡλικίων τῶν ἡλικίων ἡλικίων,

φύσιν τε διαφθρῶνται τῶν ἀνδρωπέων.
 ἔδω γούν ἄχραντον ἕρως τε καὶ δέου
 ἔγχευε λίαν ὁ χράμαθός, ζεούσι
 ψυχῇ καὶ γνήμῃ, ταύται ἰδευτισόμην,
 τὰ ἔσω γε καὶ ἔσω παθωραίους,
 γιῶ φιλιτάμ καὶ ἐμοί Βασιλείῃ
 ταύται διαφθρῶμαι φιλοτίμῃ καὶ γέμῃ
 εἰς αἰέτων καὶ ἰ(εἰ), ἢ Αἰχινάια) ἄρρῶρῃσι, εἰς αἰώνῃ
 αὐτοῦ καὶ οὐκέρῃσι καὶ αἰώνῃ αἰώνῃ.
 Ἐβδομον δ' ἤγειν ὁ αἰών τότε ἔτσι
 καὶ τριακωσόν ἑξακοσιοσόν τε
 καὶ χιλιάδας ἑξ ἑκατομυσιόμην
 ὅτε δακτύλοις Θεοδώρου ἐξέσθη ἑξέσθη ἢ Αἰχ. κατὰ λόγους,
 Ἄλκτροῦ(;) ἰ(ἀλκτροῦ, ἢ Αἰχινάια. ἰδ. γραφ. ἀλλ' οὐκέρῃ)
 εὐτελοῦς τε καὶ ἐλαχίστου.
 εἰς δόξαν Πατρός, γιού γε, καὶ τοῦ Θεοῦ
 Πνεύματος ἕμα καὶ γνήμῃ, οὐκέρῃσι
 λέοντος Λαμπροῦ τοῦ καὶ κτίστορο αἰέτῃ.

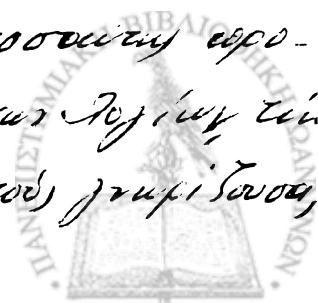
Αὐτῶν καὶ ἐν τῶν ἐπιδομένων ἐπεὶ οὐκ ἐστὶν κείμενα συμφερό
 σμα ἀντιθέμεν διάφορα. Ὁ γὰρ τῶν λέοντος περὶ Θεοδώ
 ρου ἱερῆς γραφῆς εὐαγγελίου «ἐξέσθη» καὶ, 5ΧΛΣ = 6637, ὅπερ
 ἀνεπιστοιχεῖ ἑρῶς τῷ σωτήριον ἔτσι 1129, καὶ ἔξ αἰ αἰετῆς
 ἐδοδοῦται ἢ ταωοδότησι τοῦ Θεοδώρου καὶ 1311, ὡς ὁ φίλο
 ἔπι. Λάμπρος ἔγραψεν²⁰ (Περὶ τῶν ἀσπληγῆσεων κωδίκων
 τῶν ἀγιορειτικῶν βιβλιοθηκῶν ἐν Ἀθήναις, 1888, σελ. 14.)
 Νομίζω ὅτι εἰς καὶ αὐτῶν Θεοδώρῳ ἔστιν ὁ καλλιγρα
 φήσαι τὰ δύο εὐαγγέλια, μικρῶν ἀλλῶν οὐκέρῃσι καὶ, με
 ταξὺ καὶ, χρονολογία ἀμφότερων ἀποστασῆς, ἴτσι,

διακοσμήσειν· ἀλλὰ διακοσίων ἐτών! φαίνεται μοι εἰσὺς τὸν πα-
ράδοτον, ὅση ὁ κωλυμαθῆς εὐδοκίῃ τῷ Κατάλογον τῶν ἐν ταῖς διακοσι-
αῖς, βιβλιοθήκῃς ἑλληνικῶν κωδίκων, εἰσὺς τὸν ἔχον ἀποσκευά-
σων, καὶ τὴν Παλατιογραφίαν εὐδοκίῃς ἐν ταῖς σοφαῖς τῆς Ἱτα-
λικῆς μοῖρας ἀκαδημίας, εὐδοκίῃς ἔχει τὴν γραφὴν τοῦ 13
αἰῶτος ἀπὸ τῆς γραφῆς τοῦ 14. Ὅσοι δὲ λάβῃ τὰ καὶ μάλιστα
μετὰ μελέτην ἢ φυλλομετρήσιν κωδικοποιτικῶν χειρογράφων ἔ-
στι δυνατόν ἵνα παρατηρήσων οὐδὲς ἀρνηθῆσαι καὶ τὸν ἰσχυ-
ρότατον μετὰ τριακονταετηρίαν, ἂν ἔργα συγγραφεῶν ἐπὶ εὐδο-
κίῃς εἰς ἄλλον, ἂν ὁ Θεόδωρος ὁ ἱερεὺς καὶ καλλιγράφος τοῦ
13 αἰῶτος μετακινήσῃ εἰς τὸν 14, ἂν ἡ γραφὴ ταύτη τῆς εὐδο-
κίῃς εὐδοκίῃς εὐδοκίῃς εἰς ἄλλην. Οὕτω δ.χ. ἐν τῷ ἐν ἄρι-
θμῷ (κατὰ τὸν τοῦ κ. Λάμπρου κατάλογον) ἐν χειρογράφῳ κώδι-
κι τῆς βιβλιοθήκης τῆς ἱερᾶς μητρῆς Ζηροφάντος, περιέχεται κα-
τὰ τὸν τοῦ Θεοδότου κωδικοποιτικῶν κωδίκων τοῦ Ἑλληνι-
κοῦ, ὁμοειδέος, ἀναφέρεται, κατὰ τὸν κατάλογον, ἐπὶ ἑξῆς
κωδίκων εἰς τὴν ἄριθμῷ τῆς κωδικοποιτικῆς τῆς Θεοδότου ἢ μὴ
σημειωμένου τοῦ ὀνόματος τοῦ ποτήσαντος αὐτόν· ὁ ἀναγνώστης
εὐδοκίῃς νομίζει εἶναι καὶ οὕτω ἀπορρεῖ ἐν τῇ ἀναγνώσει
γραφεῖς καὶ φιλοποιίας τοῦ Ἑλληνικοῦ· καὶ ἔργα ἔργων εἰσὶν ἐπὶ
τῶν δύο ἀδελφῶν Μιχαήλων· τὸ σημειωμένον εἶναι ἐν τῷ κώδι-
κι κωδικῶν «Μαυροστάρια εἰς τὸν ἐπιτάξιον... τῆς Θεοδότου»
ἠδελγὸν εὐδοκίῃς αὐτοῦ τοῦ Μάρκου, ἐν τῷ ταῦτα ἔχοντι Βενέδικτος
ἱερομόναχος ὁ Τσαμαρόλος. Μετὰ τὸν ἀριθμὸν 5 παραλείπεται
καὶ «κωδικῶν ἐκκλησιαστικῶν εἰς τὸν τερμῶν καὶ ζωοποιῶν Σα-
ρόν», ἔργων τοῦ ἱερέως Δημητρίου Σουρούμη, ὅτι ἀγνοῦνται ἀπὸ
σ.111 Κατάλογος γράφει Σουμέριον, ἀπὸ οὗ μόνον ἢ ἀπὸ τῶν δίσκων
εὐδοκίῃς εἶναι κωδικῶν χειρογράφων, ἀλλὰ καὶ ἡ ἑκκλησιαστικὴ

των εἰς τὸν εὐμίον εὐαγρὸν προσαφίην παρὰ τὴν εὐαγρίαν
 οὐκαὶ. Θυμῆτριος ἀμαρτωλὸς ἱερὴς ὁ εὐαγρὸς. καὶ ταῦτα μὲν
 περὶ τοῦ χειρογράφου τούτου. τὸ δ' εἰς ἀριθμὸν 38 εἰς αὐτῶν μὴ
 νῆ ἔδει ἵνα ἀριθμογραφῆ ἀναλυτικώτερον εἰς, ἵνα μὴ εἰς ἀριθ-
 μὸν 13 τοῦ ξενοφωνίου κώδικος 38 φερομένη εἰς ἀτελεῖ τίτλη
 εἰσοχρῆσθαι «ἐπιφιλία τῆ βασιλευσσεῖ καὶ λογίω ἀνδρὶ θεό-
 φιλος ὁ κορυθαλλεύς» τομιοδῆ διάφορος, οὐκί εἰς εἰσοχρῆσθαι
 οἷα δὴ καὶ ἐστὶ, τοῦ ἀναγραφόμενου εἰς ἀριθμῶν 14 (τοῦ 38
 κώδικος) συγγραμμάτων τοῦ κορυθαλλεύς «εἰς γεωγραφίαν
 καὶ ἰστορίαν εἰς θεωρίαν σφαιρικῶν εἰσοχρῆσθαι συ-
 νόψην τοῦ σοφωτάτου κορυθαλλεύς». Εἰρηόσω δ' ὅσα τοῦ χει-
 ρογράφου ἐν τῇ εἰς φέρει οὐ μόνον «Παρδαίου κώδικος», ἀλλὰ
 καὶ εἰς μὴ ἀποσεύσαι. «εἰρηόσω ἀρχιδύτης Παρδαίου ἐξ Ἀ-
 ναβρεαῖς» ζῶν εἰς 1638.

Τὸ βραχίονα ταῦτα κειθώσαν εἰς ἰσομῆτιον ὅσα θεόδωρος ὁ καλ-
 λιγράφος, ἱερὴς τῶν κλησῶν, ἐχρησάσαν εἰς εἰς τρωαῖστῶνας εἰς
 ἀλλαχόθεν παραχόριμος, ἔστη παρὰ τὰ τῆ εἰς 1Α' καὶ τὸ ἄρῶτον
 ἔμισου τῆ 1Β' ἐκατονταετηρίδος, ἔργον ἔχων τῶν μεταγραφῶν κω-
 δῆμων, ὡς εἰς τῆ εἰς ἀναχρῆσθαι τοῦ θεοδωρήτου καὶ τῆ εἰς
 ἐμοῦ γενομένης μελέτης τῶν ἐπιδοκίμων ἰσχυρὰ σέχων δυνά-
 μῆδα ἵνα συμφεράσασιν. ἐσομένης ἀπὸ ἐκαστοῦ χρόνου
 λογίως ἐγράφη ἡ ἀποδοῦσα διακριτῆ, ἀφορμῶν μὲν εἰς εἰσοχρῶν
 ὁμογενῆ καὶ φίλον ἀποδοχόμενῆ ἀπὸ τὸ σοφώτερον γενέσθαι,
 ἀλλὰ τὸ ρυτὸν τοῦ σοφοῦ τῆ Βίβλου, ἡδίστων δ' εἰς ἰσχυρῶν
 ἀφορμῶν χρησθήσασα ἀπὸ ἰσχυρῶν ἀρχαίων ἐπιδοκίμων
 καὶ κωδοκίμων ἐχρησάσαν, ἄλλα μετὰ τῶν εἰσοχρῶν ἀπο-
 δοκίμων εἰς ἀναχρῆσθαι ἀποδοχόμενοι διάφοροι ζῶντες λογίως τῶν
 ἰσχυρῶν ἀποδοκίμων ἰστορίαν εἰς ἰσχυρῶν ἀποδοκίμων γενεῶν,

καὶ κοινὰ τρεῖς διδάσκουσαι πρῶς, ὅτι κρῖται πρὸς
γνωσὸν αὐτῶν, ἵνα ἐκ παραβάλλωμεν τὸν δέοντα καὶ τὸν
ἀποκαταστάσαντων κώων καὶ χροῖον, μήτε κατορθωθέντων τὸ
τῶν, κατὰ τὰς σοφίας φυλάττοντες τὰ λατρεῖν, μήτε παρασώ-
ταίνοντες εἰς οὐδὲν δέον.

Ἐπιδίδω κατὰ ταῦτα ἁποτὸν καὶ τὰ δύο επιλεγόμενα γράμματα,
ἀμφότερα εἰς τὸν 14 αἰῶνα ἀνήκοντα. Εἴ τις ἐξ αὐτῶν ἠφέ-
ρεια εἰς τὴν ἱστορίαν ἠδὲ καὶ ἐπέμψει, ἔσται βεβαίως ἀπονομῶν
ἀποδοθῆναι εἰς τοὺς μεταφράσαντας καὶ τοὺς ἐπιδιδόντας, οἵτινες οὐ-
τω χρηλοῦσι ἐκ τῆς χρήσεως ἐξ ἧς γνώσιν ἀκριβῆ τῆς ἑθνι-
κῆς, ἑλληνικῆς καὶ ἐπιλογοστικῆς βίωσις. Ἄρα μελετηθήσεται
μικρὰ τῶν ἑσθῶν τοιοῦτων ἀποδοτικῶν ἐγγράφων, ἕκαστος εἰς
τὴν κρῖται καὶ περιπέτειαν καὶ ὑπερλίαν ἔλη, ἀφ' ἧς πα-
ρῶντα καὶ ἀπὸ κροσβαίων ὑξεία κρικτικῆς ἀπολλοφρι-
κῶν ἐκφράσεται τὸ φεῖμα καὶ ἀκριβῆς οἰκονομικὰ καὶ
κατὰ τὸν ἑθνικὴν ἱστορίαν, εἰς τὴν ἀπὸ τῆς συστάσεως αὐτῆς ἢ
ἐπιλογοστικῆς κλήσεως τσοῦσερ δούκτου καὶ ἀποφιδουβιζή-
του ἀποφιδου καὶ τῶν φιλοσοφῶν συμβολῶν.

Μ.Ι. Γεωργίου

Χρυσόβουλλον* του βασιλέως Ανδρονίκου του νέου

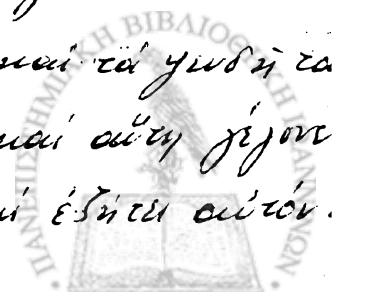
(ή βασιλικόν πρόσταγμα προς τους Βασιλευμένους).

Τεκμαίεται κωδικοποιημένη της παλαιάς Αγίου Όρους Άδω διακεκμημένης σεβασμίας μονής, της βασιλείας μου της, έω' όνόματι τεκμηρίων της, Ιωαννουεράχου ύπεραρχίας Θεωτόμου, και έπιμελημένης του Βασιλευσίου, Ιερομόναχε κύρ Ιρηγόριε και έπις οί έν τη τοιαύτη σεβασμια μονή ένασωμένιοι μοναχοί. Η βασιλεία μου έγνώρισεν έξ άναφοράς των μοναχών της αούτης, σεβασμιας μονής της, βασιλείας μου, της έω' όνόματι επιμερίτης του έσώζοντος σωτήρος Χριστού του άλληλίου Θεού και έπιμελημένης του Έσφιχμένου, έσι εις άχρόν αιώων, έν έχουσε διά παλαιαχτων διαφόρων διακεκμημένων, ύπόψυ και έγένοντο διάφοροι έπισημοί και εργοί, διό έριστων υπέρ έμίων ένόχλησιν, και έδικαιώθησαν αούτοί οί εν, έρημικη του Έσφιχμένου σεβασμιας μονής μοναχοί, έδραν άναίτιας παρ' έμων τοιαύτων κωσθενιστικαι και διετόχλησιν, ώς κωσθαλαλάσαντες και όσωήσια αούτων έν τη τοιαύτη άχρή έρισώμενοι, έπόμασε και δέτορα όσωροφόρα έξ αούτων, έσσησαστε και άλλα γινού εις κωσθαλήπησιν αούτων. Τουτου γούν κωσπηλώς ην άνάγκησιν τοίς άνηρημένιοις την κωσ' έμια, κωσπηλώς και κωσπηλώς. Ο δέ ήλιος έχεσε προς άλλήλους όχλήσεις και σκάνδαλα (μισολαβούσε δε και έργη τοιαύτα όχλήσιν) γέμοντα, ύπόδειγμα κωσπηλώς άχρόν προς του άλλως είναι όφείλοντα. Διά τούτα και διορίζεται η βασιλεία μου έμιν, για σούδεν διετοχλήσιν του μοναχού της, διηλωθείσιν σεβασμιας μονής του Έσφιχμένου εις έν έρημικόν άχρόν αούτων. άλλό και έχουσιν αούτοι, μετά της κωσπηλώς των προσόντων αούτοις έσι τούτων διακεκμημένων άνεργησιν και έσση έσσησαστε αούτων, ώς δεδήλωσαι, όσωήσια, και κωσπηλώς και αούτοι, ώς και το πρότερον είχαν και μετά τον παρόντα όρισμό της βασιλείας μου

* Το κωσπηλώς χρυσόβουλλον (ή πρόσταγμα) όράσαι εν τη κωσπηλώς της Βασιλευσίου κωσπηλώς του Ιερομόναχου Ιωσση, όστις ην κωσπηλώς του Αγίου Όρους έπι αούτων ήμερών εν βασιλεία Ανδρονίκου του νέου έν έση αού Χριστού 1320.

Τὸ ἀποδοξάνειν τὸ παναρχικὸν ἔργον θεοῦ, εὐθὺς ἀποκρίνεται.
 τὸ μὴ ἀποδοξάνειν τὸ ἔργον καὶ ἐπιχειρῶν, τὸν ἐὼς αὐτῶ ἐπιχειρῶντων
 ἐπιδοκασάντων ἀρχόντων, τὸ εὐνοῦν τε τῆ κρυσσαῖα καὶ ἄλλα ἔργων
 καὶ αὐτῶ καὶ δευτέρου καὶ χαλκῶς γαίης, κρητὸν Τορνήριον εὐθὺς Ρο-
 βεῖατος τὸ εὐνοῦν καὶ ἐπαδὲλφον γαίης, κρητὸν Ἀλεξίου εὐθὺς Ἄγον,
 τὸν ἀποδοξάνειν καὶ παύσασθαι κρητὸν, τὸ τε κρητὸν Ὀρέσων
 τὸ ἔργον τὸ δευτέρου καὶ κρητὸν ἐπιχειρῶντων Κορνῆριον, τὸ εὐνοῦν
 ἔργον Ἄγοντος, καὶ ἔργον τὸν τῆ ἐπιχειρῶντων τὸ τε μεγάλου εὐνοῦν
 στα κρητὸν καὶ Καρδοῦν, Παλαιολόγου τε καὶ Μαυροβάνου καὶ
 κρητὸν Μίχαηλ τὸν Σχολῆ, καὶ ἔργον ἀρχόντων, ἐπιδοκασάντων καὶ
 τὸν ἐὼς τῶν βασιλέων καὶ βασιλικῶν μοταῖς ἐπιδοκασάντων εὐθὺς
 Ἄγοντος ἔργον τὸ ἐπιχειρῶντων κρητὸν Μαυροβάνου, καὶ ὁ τῆ Κα-
 σαροῦ καὶ ἐπιχειρῶντων ἢ κρητὸν Καρδοῦντες, ἔχοντες ἀπὸ τῆ
 τῶν κρητῶν ἐν τῆ γαίῃ τὸν ἔργον, ἀπὸ τῶν ἐπιδοκασάντων ἔργον
 μαυροβάνου τὸ ἔργον ἐπιχειρῶντων κρητὸν καὶ ἐπιδοκασάντων ἐπὶ
 τὸν κρητὸν, καὶ τῆ ἔργον τῆ καὶ ἄλλων ἐπιδοκασάντων αὐτῶν καὶ
 ὁ κρητὸν τῶν ἐπιχειρῶντων μοταῖς κρητὸν Μαυροβάνου ἐπιδοκασάντων ἔργον
 τῶν ὅτι ἔργον τῶν ἐπιδοκασάντων κρητὸν τῶν κρητῶν, τὸν ἐπιδοκασάντων
 ἔργον καὶ ἔργον τῶν ἐπιδοκασάντων αὐτῶν ἀπὸ τῆ καὶ ἐπιδοκασάντων
 κρητῶν ἐν βαίρειν, ἐπιδοκασάντων τε καὶ ἐπιδοκασάντων αὐτῶν ἀπὸ
 τῶν τῶν ἐν τῆ βασιλείᾳ, ἐπιδοκασάντων Καρδοῦντες, ἔργον ἢ ὁ τῶν
 ἐπιδοκασάντων καὶ ἐπιδοκασάντων αὐτῶν ἀπὸ τῶν ἐπιδοκασάντων βασι-
 λέων ἐπιδοκασάντων αὐτῶν ἀπὸ τῆ ἀπὸ τῶν ἐπιδοκασάντων αὐτῶν ἐπὶ
 τῶν ἐπιδοκασάντων ἀπὸ τῶν ἐπιδοκασάντων τε καὶ ἐπιδοκασάντων ἐπὶ
 τῶν ἐπιδοκασάντων τῶν ἐπιδοκασάντων ἐπιδοκασάντων ἐπὶ τῶν ἐπιδοκασάντων
 ἐπιδοκασάντων ἐπιδοκασάντων αὐτῶν κρητὸν ἐπιδοκασάντων τῶν ἐπιδοκασάντων
 κρητῶν καὶ τῶν ἐπιδοκασάντων αὐτῶν ἐν τῆ βασιλείᾳ κρητῶν τῶν ἐπιδοκασάντων
 κρητῶν, κρητῶν καὶ ἐπιδοκασάντων καὶ ἐπιδοκασάντων ἐπιδοκασάντων

προΰτανέ τε εἰς τὸ μέσον ἡμῶν καὶ τὸ διαίδημιος γράμμα, ἔχου
 μὴ δ' ἑαυτοῦ καὶ τὸν τοῦ Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου ἐπιτάχου καὶ
 Ἰωάννου τὸν Κωνσταντίνου, καὶ αὐτῶν τὰ αὐτῶν δέχων τε καὶ
 ἀμφιμαχόμενος καὶ τὸν χρόνον, ὃν δωήρχεν ἐχρησάμενος ἢ τοια
 ὑπερβασιμῶν Μορῆ τοῦ ἑσπέρου, ἔχων που εἰκόσιν ἐπιπα
 χηκέναι καὶ ταῦτα μὲν ἔφρασαν οὕτως. Ὁ δ' ὢν μοναχὸς τοῦ
 Κωνσταντίνου ὁ καὶ κωνσταντίνου ἀποβάλλετο τεταρτίου
 γενεῆς, καὶ ἰσοστυχιότητα γένεσιν, ἀμφιμαχόμενος,
 ὡς ἢ γῆ τοῦ χαβάρωνος ἐπιτάχου, ἀποκτείναι εἰς μέσον ἡ
 μῶν χρυσόβουλλον, ὡς ἐδείκνυται, ὃν τοῦ Κωνσταντίνου καὶ ἀγίου.
 μῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως ἐπιτάχου Κωνσταντίνου, ὡς αὐτῶ
 ἢ γῆ εἴη τοῦ χαβάρωνος, ὅπου ἦν καὶ αὐτὸς τῆς ἀποσπυρ
 ρατικῆς καὶ μαχαρίας αὐτοῦ γενεῆς καὶ ἐπιτάχου, καὶ αὐτῶ
 καὶ ὡς αὐτῶ ἐπιτάχου ὅπου, ὅσα τοιαῦτα ἀποκτείναν ε
 μέσον ἡμῶν ἑσπέρου γράμματα, ἴσως ὃν τὰ αὐτῶ τοῦ χαβάρων
 ἐπιτάχου διαίδημιος, καὶ αὐτῶ τοῦ Κωνσταντίνου Κωνσταντίνου ἔ
 κείνου Κωνσταντίνου Ἰωάννου. Καὶ τοῦτο διὰ χεῖρας ἡμῶν
 Κωνσταντίνου καὶ ἀποσπυρρατικῆς, καὶ τοιαῦτα γέγραμμένων ἰδοῦναι,
 τῆν ἀποσπυρρατικῆν, καὶ σχεδὸν τῆς μέλας ἀποσπυρρατικῆς, ὅπου
 τῆς ἀποσπυρρατικῆς καὶ αὐτῶν τῶν ἡμῶν γέγραμμένων τῶν ἀποσπυρ
 ρατικῶν, καὶ τὸν ἀποσπυρρατικῶν, ὅς ταῦτα γέγραμται, ὅπου αὐτῶ
 τῆς ἀποσπυρρατικῆς καὶ ἀποσπυρρατικῆς. ὅσα τοιαῦτα ἀποκτείναν,
 αὐτῶν ὁ τοιοῦτος καὶ ὅσα ἀποκτείναν ἀποσπυρρατικῆς ἀποκτείναν.
 ἰδοῦναι ἀπὸ ἡμῶν. διὰ τοῦτο δεῖν ἔχοντες ἀποκτείναν τῶν
 τῆς ἀποσπυρρατικῆς καὶ ἀποσπυρρατικῆς ἀποκτείναν. Ἀποκτείναν οὖν καὶ
 ἀποκτείναν ἀποκτείναν, δεῖν αὐτῶν ταῦτα καὶ τὰ γενεῆς τῶν
 τῶν καὶ ἀποκτείναν γράμματα, ἐκδοκτικῶν καὶ αὐτῶ γέγον
 ἐπὶ τοῦ τοῦ ἀποσπυρρατικῆς ἀποκτείναν καὶ ἐπὶ αὐτῶν.

ρῆν, ὅσως δῶσιν δῖμων τοῦ τοιοῦτου πολυήματος· ἀφίλει διακρίσθαι
 καὶ ἀπεφάνθη μὴ δ' εἶναι ὅσων ἔχειν δῖμων τοῦ, τῆς Κασσαροπόλεως
 περὶ τοῦ τοιοῦτου κτήματος καὶ τῆς γῆς· ἀλλὰ γε διὰ ἰσλείονα θε-
 βαίωσιν καὶ ἀσφάλειαν, ὀρισητῆ τῆς πρακτικῆς, καὶ ἐχθρὰς ἐπιγῶν
 κερδῶν καὶ δεσποῦντος, καὶ διακρίσει τοῦ ἀσφαλιστικῆς δεσποῦντος
 ἐπιγῶν, ἐπέσει δ' ἐντεφύσεως ἐπιγῶν σκευοβύλας ἐν τῇ πόσει ἐπιγῶ-
 νη, ἐν ἣ τὸ βίον ἐξεργασθῆναι ὁ Κασσαροπόλεως ἐπιγῶν, ὅσως γῆ-
 μιν καὶ ἐν πρακτικῆς, εἰ δέδωκεν αὐτό ὁ Κασσαροπόλεως τῆς αἰ-
 θεασίας Μοῦσῆ τοῦ Ἐσφιζήτου· ἐπιγῶν, εἶναι ἐπιγῶν ἐπερὶ καὶ
 τῶν σὺδρον ἐπιγῶν τοῦ Κασσαροπόλεως ἐπὶ τῶσιν, γῆν ἐπὶ πᾶσι
 εἶτα γεγραμμένων καὶ σχεδὸν ἐν τῇ ἄσει ἐπὶ γενομένης,
 καὶ τοῦ νιού τοῦτο, ὅσιναι μὲν φησὶ καὶ χλωσῆ
 μετὰ μαδάρῃ συνειδητοῦ διεκπερῶνται, ὡς οἰκία βουλή καὶ
 δευτέρα δέδωκεν αὐτό μετὰ καὶ διαδύμης, εἰ γε μὴν σνή-
 θροισε καὶ ἐτέρου τῶν τῆς χώρας ἐνοίμων· ὅσιναι Κωνσταντῖνος το-
 χυβάρωντος, ὁ Ἀβαλαίνης, ὁ ἠδρόνιος, ὁ Τεργίσιος Μυχέσης, ὁ
 ἔξοχος Σηφίσιος ὁ Μαχιδίνης, καὶ ἕτεροι πλείστοι, σχεδὸν πάν-
 τες οἱ τῆς χώρας, ὅσιναι καὶ μετὰ βάρους ἐπιδητοισιμῶν
 ἐμολόγησαν ὡς ἐπιγῶν ὁ Κασσαροπόλεως δέδωκεν ἐνοιάθμων
 ἐν τῇ θεασίᾳ Μοῦσῆ τοῦ Ἐσφιζήτου μετὰ εἰναι τῶν δι-
 κασμῶν καὶ ἰσοποσῶν αὐτῶν, κεντικῶν τε αὐτῶν ἔχ-
 που ἐπιγῶν εἶμους, μὴ δ' εἶναι ὅσων εἶναι ἐπὶ τῶν τῶν
 τοχοῦσιν διενόχλησιν. ὅσιναι τῶν ἐπιγῶν ἐξεργασθῆναι τε
 καὶ ἐπὶ τῶν περὶ τοῦτου διακρίσθαι καὶ ἀπεφάνθησιν,
 μετὰ τῶν τῶν ἐπιγῶν γῆν ἀσφαλιστικῆς τῆς διακρίσθαι
 τῆς «ἐξεσι ἰσλείονα ἐπιγῶν ἐπὶ τῶν ἐπιγῶν καὶ
 μετὰ τε καὶ ἰσλείονα ὅσιναι καὶ βούλοισιν, ἔχιν καὶ
 κεντικῶν τῶν θεασίᾳ Μοῦσῆ τοῦ Ἐσφιζήτου τῶν ἐπιγῶν

αὐτῆρα μετὰ πάσης τῆς γῆς, τῶν ἀνθρώπων τε τῶν θρα-
 κωτικῶν ἐν αἰσῶ, καὶ τῶν ἄλλων ἀνώτερων δυναμῶν,
 αἰσῶν τε ἐν αἰσῶσι πάντα τὰ δόξαντα αὐτῶ, καὶ μὴ δ-
 οῦσῶν ἔχου γενέσθαι αἰσῶν τοῦ Ἐσχιζήτου
 μεταχρῶν περὶ τοῦτον μὴ αἰσῶν οἱ ρηϊνταί μεταχρῶν τοῦ
 Κασσαριότητος μὴ ἄλλοι τε τῶν ἀνωτέρων. ὁ δὲ γε ἠσχιζ-
 ῶν ἐν τῶν τοῦ Κασσαριότητος, ἵνα ἀνωθεῖνται ἐν
 αἰσῶσι δυναμῶν καὶ αἰσῶν. ἀνωθεῖν δὲ ὁ
 τοῦτον καὶ οἱ αἰσῶν ἀνωθεῖν τε καὶ ἠσχιζῶν, ἵνα
 αἰσῶν, ἠσχιζῶν, ἀνωθεῖν. ἠσχιζῶν δὲ ἠσχιζῶν καὶ ἠσχιζῶν.
 ἠσχιζῶν καὶ τὸ ἠσχιζῶν ἀνωθεῖν ἠσχιζῶν ἠσχιζῶν
 αἰσῶν ἀνωθεῖν ἀνωθεῖν, ἠσχιζῶν καὶ ἠσχιζῶν ἠσχιζῶν
 τοῦ ἠσχιζῶν, εἰς αἰσῶν καὶ αἰσῶν ἀνωθεῖν
 αἰσῶν καὶ ἀνωθεῖν.

Ἐν μὴν Ἀσχιζῶν, ἠσχιζῶν γ. Κατὰ τὸ ἠσχιζῶν.

† Ὁ τασσιζῶν (μικροσολίτις, ἠσχιζῶν ἠσχιζῶν / μὴ ὀλαβυτινῶν ἠσχιζῶν
 ἠσχιζῶν). - Ὁ Κεφαλαῖ, Ραδοσολίτις (ὀλαβυτινῶν).
 - ἠσχιζῶν ἀνωθεῖν, καὶ ἠσχιζῶν. - Ὁ αἰσῶν καὶ
 ἠσχιζῶν καὶ ἠσχιζῶν καὶ ἠσχιζῶν ἀνωθεῖν ἠσχιζῶν ὁ ἠσχιζῶν.
 Ὁ ἠσχιζῶν καὶ ἠσχιζῶν, ἠσχιζῶν, ἠσχιζῶν, ἠσχιζῶν ἠσχιζῶν
 ἠσχιζῶν (μὴ μὴ ἠσχιζῶν ἠσχιζῶν) Ὁ αἰσῶν καὶ
 ἠσχιζῶν, ἠσχιζῶν, ἠσχιζῶν (ὀλαβυτινῶν). - Ὁ ἠσχιζῶν
 καὶ ἠσχιζῶν, ἠσχιζῶν, ἠσχιζῶν, ἠσχιζῶν. Ὁ ἠσχιζῶν
 καὶ ἠσχιζῶν, ἠσχιζῶν, ἠσχιζῶν, ἠσχιζῶν ἠσχιζῶν ὁ ἠσχιζῶν
 ἠσχιζῶν. - Ὁ ἠσχιζῶν καὶ ἠσχιζῶν, ἠσχιζῶν, ἠσχιζῶν, ἠσχιζῶν
 ἠσχιζῶν. - Ὁ ἠσχιζῶν καὶ ἠσχιζῶν, ἠσχιζῶν, ἠσχιζῶν, ἠσχιζῶν
 ἠσχιζῶν. - Ὁ αἰσῶν καὶ ἠσχιζῶν, ἠσχιζῶν, ἠσχιζῶν καὶ ἠσχιζῶν
 ἠσχιζῶν καὶ ἠσχιζῶν, ἠσχιζῶν ὁ αἰσῶν τοῦ ἠσχιζῶν. - Ὁ αἰσῶν καὶ
 ἠσχιζῶν, καὶ ἠσχιζῶν, ἠσχιζῶν καὶ ἠσχιζῶν, ἠσχιζῶν καὶ ἠσχιζῶν
 ἠσχιζῶν ἠσχιζῶν.